

MM

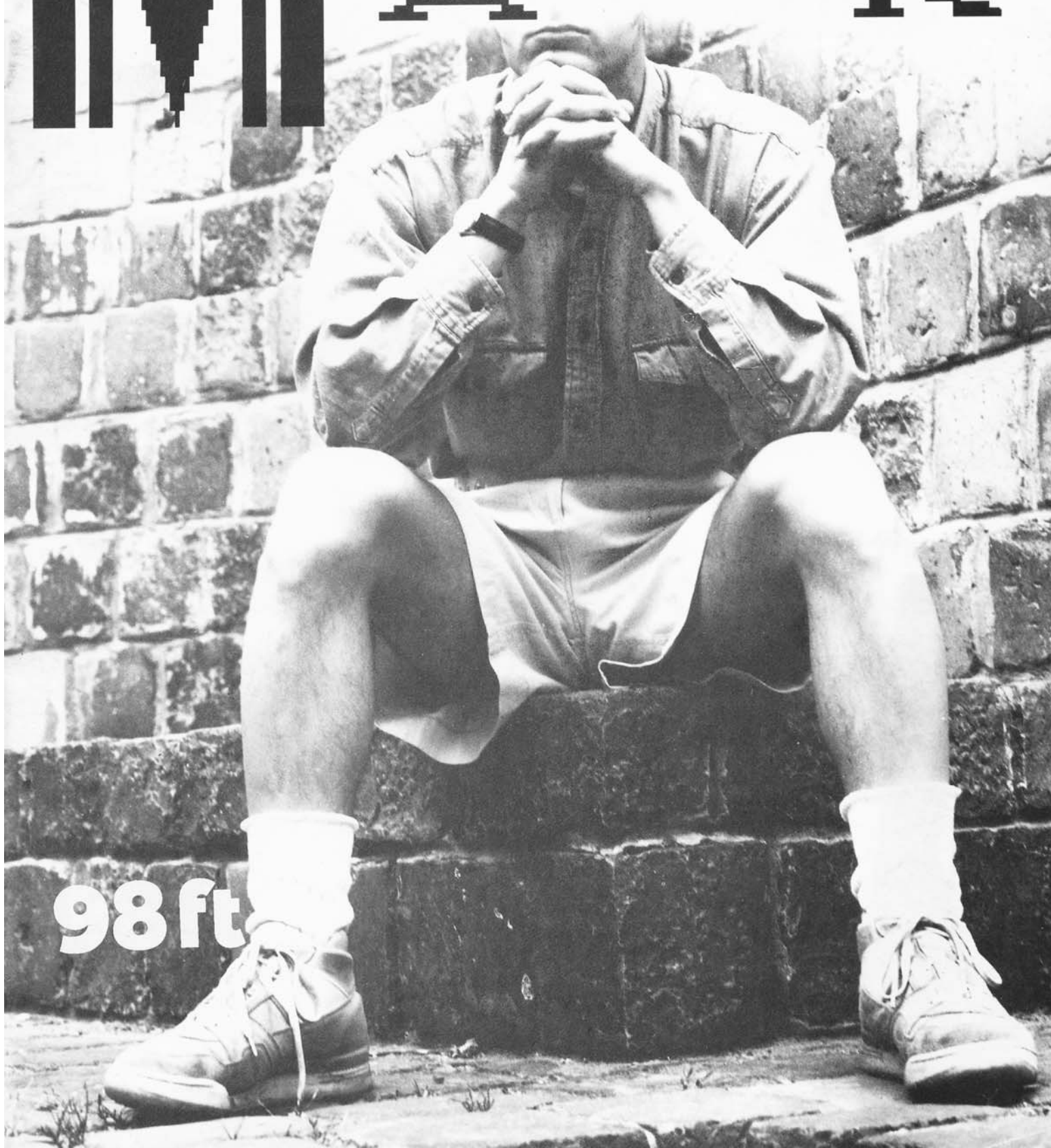
MÁSODIK ÉVFOLYAM
AUGUSZTUS

8. szám

ÁSOK
ÁSOK
ÁSOK

ASOK

98 ft

BÜSZKESÉG

A MÁSOK hasábjain és más nyilvános fórumokon többször közhírré tétetett, hogy 1992-ben Budapesten is megrendezésre kerül a gay pride, a homoszexuális büszkeség napja. Most csalóda vagy megkönnyebbülve (kinek-kinek szája íze szerint) tudomásul lehet venni, hogy elmaradt. Amúgy magyar módra, az érdeklődés teljes hiányától kísérve holt hamvába.

A homoszexuális büszkeség napjának megünnepléséhez ugyanis büszke homoszexuálisok kellene. No nem arra büszkék, hogy ők homoszexuálisok, hanem hogy emberek. Homoszexuális emberek, akik olyanok, amilyenek. Akik akkor sem hajlandók szégyellni magukat, ha a külvilág ezt elvárja tőlük. Nálunk még a "Nem from ki magamra" öngazoló önámítás dívik.

Hogy mégis megtartsunk valamit az ígértünkben, hogy azokat se érje csalódás, akik élvezni akarják az egytűvé tartozás felémelő érzését, szeptember közepén utó-Christopher Street-et ünneplünk a Budai hegyekben. Egy erre a célra kiválasztott, könnyen megközelíthető, mégis, a beavatlanok számára rejtett kőbányában rendeznek közös összejövetelt a magyar leszbikus és homoszexuális egyesületek. A kötetlen piknikre mindenkit szeretettel várunk a rendezők. A találkozó időpontját, helyét és a programot a szeptemberi MÁSOK-ban közöljük.

Százhuszezren vettek részt a londoni örömmünnepen

Jövöre Berlinben rendezik meg az európai meleg fesztivált

Grandiózus siker volt az első páneurópai meleg örömmünnepe, a Londonban június 27-én megrendezett Europride fesztivál. A hagyományos Christopher Street Day-i felvonuláson, amely a város központján vezetett keresztül, ugyan nem vettek részt többen, mint máskor (kb. 50 ezren), ám az ezt követő hatalmas "juniálison" a Brockwell Parkban már sokkal többen voltak. A résztvevők száma talán elérte a 120 ezret is, de még a legóvatosabb rendőrségi becslések szerint is 85 ezren mentek el, hogy kinyilvánítsák és átéljék a meleg közösséghez való tartozásukat.

"Elegünk van az erőszakból. Torkig vagyunk azzal, hogy másodosztályú állampolgárként bánnak velünk" - jelentette ki a színpomás felvonulás egy szervezője, Peter Tatchell. A felvonulók rózsaszín ballonok ezreit vitték LOVE (szerelem) felirattal, a menetelők között volt egy anya, aki táblán hirdette, hogy büszke két homoszexuális fiára, s a nőimitátorok

legszebb toalettájukat öltötték magukra erre a páratlan alkalomra. A felvonulás után kezdődött a nagyszabású fesztivál a Brockwell Parkban, ahol hét bár, négy diszkó, egy transzvesztitakabaré és egy amolyan meleg kirakodóvásár, bolhapiac szórakoztatta a jelenlévőket. A fő emelvényen a legmenőbb brit sztárok adtak koncertet, köztük Boy George, akinek rövid fellépését szűnni nem akaró taps köszönte meg. Az ünnepség hivatalos végét tűzijáték jelezte, a nem hivatalos program a város éjszakai mulatóiban folytatódott. A résztvevők azt mondják, hogy felejthetetlen élményben volt részük. A külföldiek szerint a britek példát mutattak szervezőkészségből, szolidaritásból és mozgósítóképességből. Akik a jövőben szeretnének részt venni hasonló happeningen, azok jegyezzék meg: az 1993 évi Europride fesztivált Berlinben rendezik június 26-án, a jövő évi londoni Gay Pride felvonulás pedig június 19-én lesz.

A homoszexualitás továbbra is bűn

A törvény eltörléséhez nemzetközi nyomásra lesz szükség

A Nemzetközi Leszbikus és Meleg Szövetség (ILGA) és a San Franciscó-i Nemzetközi Meleg és Emberi Jogok Bizottság (IGLHRC) képviselői a közelmúltban Bukarestben találkoztak, hogy tájékozzódjanak a leszbikusok és melegek jelenlegi helyzetéről azon kevés európai országok egyikében, melyben még mindig teljes tilalom alá esik a homoszexualitás.

A találkozón részt vettek helyi meleg és leszbikus aktivisták, emberi jogi szervezetek tagjai, az AIDS elleni küzdelem élharcosai, országgyűlési képviselők és minisztériumi tisztviselők.

A román büntető törvénykönyv 200-as paragrafusa bűncselekménynek nyilvánítja és egytől öt évig terjedő börtönbüntetéssel sújtja az egyműiek kapcsolatát még akkor is, ha mindkét fél akaratan alapszik.

A büntető törvénykönyv reformjának állásáról és a nemzetközi emberi jogi alapelvekhez való igazításáról tárgyaltak Casimir Ionescuval, az országgyűlés elnökével, Nicolae Zakariával és Lucian Stinguval, az igazságügyi minisztérium munkatársaival.

Ezen vezetők szerint a 200-as paragrafust nem alkalmazták az 1989-es forradalom óta, sőt mindazokat szabadon engedték a politikai foglyok általános amnesztiájának keretében, akiket korábban börtönöztek be. A LADO, egy román emberi jogi szervezet szerint viszont több mint száz meleg és leszbikus van börtönben jelenleg is ismeretlen vádak alapján.

"Az alkotmány 16-os paragrafusa kimondja, hogy minden román állampolgár egyenlő a törvény előtt mindenféle megkülönböztetés nélkül, így ez a törvény az egyik legfontosabb alapelv otromba megsejtése." - nyilatkozta Russ Gage, az IGLHRC program szervezője.

A parlament és a kormány tagjainak jelenleg a politikai bizonytalanság és a gazdasági reform erőfeszítései a legfontosabbak. A választások előtt egyetlen tisztviselő sem volt hajlandó kockáztatni politikai karrierjét a homoszexuális programok megvédésével.

"Ha meg tudom tartani állásomat a választások után, megígérem önöknek, hogy ezt a törvényt eltörljük." - mondta Lucian Stigun, majd hozzátette: "Mikor legközelebb meglátogatjuk országunkat, nem lesz már 200-as paragrafus."

A beszélgetésből azonban kitűnt, hogy a 200-as paragrafus reformjának elindításához egyesített nemzetközi nyomásra lenne szükség. Az ILGA és az IGLHRC képviselői mellett jelen volt Hénning Mikkelsen a WHO-tól és Kurl Krickler, az AIDS Segélyszolgálatok Európai Tanácsától (Euro CASO).

A találkozó az egészségügyi miniszterhelyettesével, dr. Beldescuval, valamint a nemrég alakult, kormánytól független AIDS-szervezet, az ARAS tagjaival rámutattak a figyelem hiányára a HIV terjedésének módjával kapcsolatban. "A románoknak halvány sejtelmük sincs arról, hogyan terjed az AIDS. Azt tudják, hogy gyermekek is megfertőződnek, részint a nemzetközi botrány miatt, amit ez kellett, de fogalmuk sincs, hogyan fertőződnek meg." - állítja Simone M., az ARAS tagja.

Az egészségügyi minisztériumban tartott, nagy érdeklődéssel kísért sajtókonferencián Kurt Krickler kijelentette: "A meleghez szóló hatásos AIDS-megelőzést és felvilágosítást akadályozza a 200-as paragrafus létezése, amely szinte lehetlenné teszi a földalatti meleg mozgalmakkal való kapcsolatteremtést."

Május 17-re - AIDS-ellenes világnap - nyilvános gyertyagyújtás ötlete merült fel, az AIDS romániai áldozatainak emlékére. A 200-as paragrafus alapján való megtorlás féltelme azonban a tervek megváltoztatásához vezetett. A román aktivisták kicsiny csoportja magánlakásokban tartotta a megemlékezést.

A 200-as paragrafus eltörlését sürgető tiltakozó leveleket a következő címre lehet küldeni: Lucian Stingu, Ministry of Justice, Bd. M. Kogalniceanu 33, Bucuresti, Románia.

Követendő példaul állították elénk

EGY ÉVIG BÍRTÁK

Szép "kis" adósságot gyűjtöttek össze

Rossz hírek érkeztek Csehszlovákiából. Testvérlapunk, a Soho Review című meleg magazin pénz hiányában egy év után kénytelen volt beszüntetni megjelenését. A lap, amely az egyetlen országos, homoszexuálisoknak szóló újság volt Csehszlovákiában, 30 ezer dollárnak megfelelő adósságot halmozott fel. A csőd okaként a szerkesztők a hirdetések hiányát említették és azt, hogy az újságírók elszabotálták a terjesztést.

S AJ T Ó T Á J É K O Z T A T Ó M E G L E P E T É S E K K E L

Két magyar, a praxistól eltiltott és csalással vádolt orvos nem kevesebbet állít, mint hogy gyógyítani tudja az AIDS-t.

Július 7-én a Fórum szállóban nemzetközi sajtótájékoztatót tartottak, ahol – azt ígérték – beszámolnak a módszer lényegéről. A zsűfólásig megtelt teremben lélegzetvisszafojtva várták a nemcsak a sajtó képviselőiből össze gyűlt hallgatók a szenzációs bejelentést.

A két elegáns fiatalember, Szikra Tamás és Lenkei Gábor bevezetőjében megerősítették, hogy „találmányával” gyógyítani tudja az AIDS-t. Bizonyításul a tájékoztató végén be fognak mutatni a hat gyógyult beteg közül hármat – mondták.

Új szellemi kor kezdődött a földön – tudtuk meg –, a vízóntó korszak. Erről többet nem is esett szó, arról viszont igen, hogy ők egy új irányzatnak a képviselői, amely nem teljesen új technológiával ugyan, de képes bármilyen betegséget megszüntetni, így az AIDS-t is. Szerintük ugyanis minden betegség szellemi eredetű, legyen az lábtörés, tüdőgyulladás vagy AIDS. Mindennek előzménye van és nem véletlen, hogy kivel fordul elő.

A kezelés alapja, hogy „fel kell deríteni a szellemi hátteret”. Ebben a rendszerben nem szükséges diagnózisról beszélni. Mindenki

magáról tudja a legjobban, hogy mi a baja, csak felszínre kell hozni ezt a képességet.

Gyógyító programjuk három részből tevődik össze. Első a szervezet méregtelenítése, ami két-három hétig tart és napi többször szaunázásból, vitamin-, nyomelem-, kalcium- és magnéziumadagolásból, mozgásból és olajkúrából áll. Ez után végzik a szervezet elektromagnetikus információs rendszerének az elemzését vér-, vizelet- és hajmintából. Majd összeállítják a speciális gyógyszert, az elektromagnetikus vizet. Ebből egy éven keresztül, minden nap öt alkalommal, négy cseppet kell a nyelvre cseppenteni.

Az általánosság síkján mozgó előadást az újságírók lényegretörő kérdései kiközlentették addigi menetéből. Kiderült, hogy az általuk gyógyultnak nyilvánított AIDS-esek változatlanul vírushordozók és továbbra is fertőznek. Az előző nap a televízióban még letagadott laborvizsgálatokat igenis elvégezték a László kórházban és semmiféle javulást nem mutattak ki.

Az önként vállalkozó kísérleti alanyok kezelését március 16-án kezdték meg és két héten keresztül tartott, majd néhány hónap elteltével megkapták a „tisztító kúrát”. Érthetetlen,

hogy az egy éves kúra végét sem várták meg és máris bejelentették pácienseik gyógyulását. Arra a kérdésre, hogy nem siették-e el az „eredmény” világgá kürtölését, azt válaszolták, hogy kevés az idejük, mert emberek ezrei halnak meg naponta, nem várhatnak tovább.

A sajtótájékoztató vége felé bemutatták a kezelteteket. Nyilatkozatukból kiderült, hogy visszakapták az életkedvüket, közérzetük javult. Személyes beszélgetésekre nem kerülhetett sor, mert a testőrök kiterelték őket a teremből, vigyázva, nehogy a közelükbe férközhessen valaki.

Kiderült az is, hogy a hatok egyike mániás depresszióban szenved, de ezt nem kezelték – mint mondták –, csupán az AIDS-t. Furcsa. Egy olyan gyógymódnál, ahol az embert, mint szellemi lényt állítják a középpontba, ahol komplex eredményre törekednek, ahol nem tüneti kezelés folyik és ahol az elsődleges a „szellemi háttér”, ott nem foglalkoznak a depressziós tünetekkel.

Szikra Tamás és Lenkei Gábor az elektromagnetizált vizet 12 ezer forintért árulja. Ezért lehet őket csalással vádolni, mert a laboratóriumi vizsgálatok szerint ez nem más, mint desztillált víz.

Több ez, mint olcsó szemfényvesztés. Több, mint ízületi panaszokkal, fejfájással vagy lumbágóval küszködőktől pénzt kicsalni a gyógyulás hamis illúzióját keltve. Igazi bűnükre nincs paragrafus. Arra, hogy halálra ítélt emberek lelkeivel sáfárkodjanak, kihasználva gyógyulás iránti kétségbeesett vágyukat.

Bár ne lenne igazam! Bár teljesebben be az ő jóslatuk, hogy az általuk kezelt AIDS-betegek még legalább ötven évig fognak élni!

De azért kérve kérek mindenkit, hogy az óvszert ezután se felejtse el felhúzni.

L.L.

MAN TO MAN

A kanadai Vancouverben új és merész felvilágosító kampányt kezdett az ottani AIDS-elleni szervezet.

Az akció olyan gay és biszexuális férfiakat céloz meg, akik nem járnak meleg szórakozóhelyekre és így nem kapnak kellő információt az AIDS veszélyeiről (Kanadában a meleg bárókban, furdókban és egyéb szórakozóhelyeken mindenütt AIDS-felvilágosító anyagokat és óvszert osztogatnak, hogy állandóan tudatosítsák a fertőzésveszély jelenlétét).

A man to man (férfi a férfinak) elnevezésű akció keretében kis színes füzeteket adnak ki és a kiadványok borítóján látható képeket plakát formájában is forgalmazzák. A plakátok közlekedési járműveken is láthatók.

Az akciót igen jól fogadta a lakosság, még a televízió és a helyi újságok is foglalkoztak vele.

A füzetek szövege meglehetősen vulgáris, de a tapasztalat azt mutatja, hogyha a prospektusok ezt a nyelvezetet használják, akkor az emberek jobban odafigyelnek rá.

HUMÁNUM

Nem tudom, kit takar az -á.m.-, aki július 9-i *Esti Hírlapban* írta az *Elűnt két AIDS-es* című cikket. Az írománya a két nappal korábbi, nagy vihart kavart sajtótájékoztatóhoz kapcsolódik, ahol két magyar orvos bejelentette: gyógyítani tudják az AIDS-t. Mint kiderült, nemhogy az AIDS-t nem tudják gyógyítani, de két páciensük hollétéről sincs fogalmuk.

„Így mozgásuk, tevékenységük jelen pillanatban meghatározhatatlan – írta -á.m.-. – A vírussal fertőzötték azt tehetnek, amit akarnak, hiszen semmiféle rendelet, jogszabály nem korlátozza őket, előfordulhat, hogy a két ember olyan munkakörben bukkan fel, ahol tovább fertőz. Gondolunk itt masszázsszalonnokra, de sorolhatnánk más munkahelyeket is.”

Tisztelt -á.m.-! Talán hallott már arról a szóról, hogy humánium. Azt jelenti: emberiség, mélyen emberi érzés, felfogás. Ha eltűnik két halálos beteg, ilyenkor az ő életükért szokás aggódni. Mi történt velük? Hozzájutnak-e a számukra nélkülözhetetlen gyógyszerekhez? Nem kerültek-e annyira a két sarlatán hatása alá, hogy elhitték, nincs szükségük az orvoságokra? Mert ez rájuk nézve végzetes lehet.

Ehelyett Ön, kedves -á.m.-, attól retteg, hogy esetleg masszázsszalonnokban vagy más munkahelyen terjesztik tovább a kórt. Köztudott, hogy a HIV-vírus csak és kizárólag vérrrel és spermával terjed. Tehát „munka közben” csak a prostituáltak fertőzhetnek (mert a sebészek, tekintettel az összes baktériumra és vírusra, gumikesztyűben dolgoznak és ez vonatkozik a lelkiismeretes fogorvosokra is).

De miből gondolja, hogy e két beteg ember, akikről azt sem tudja, hogy férfiak-e vagy nők, hetero-, homo-, vagy biszexuáli-

sok, hány évesek és hogyan kapták a fertőzést (mert ugye lehetnek olyan hemofiliások, akiket az egészségügy fertőzött meg, vagy ezek házastársai, és lehetnek gyerekek is), prostituálni fogja magát? Másrésztől azt kell mondjam, hogy aki prostituálttal óvszer nélkül közösül, az megérdemli a sorsát.

Fel szeretném hívni a figyelmét, hogy a HIV-fertőzöttek vagy az AIDS-betegek nem rács mögött kiszabadult fenevadak, akik ártatlan járókelők életét veszélyeztetik és nem is pszichopata gyilkosok. Olyan emberek ők, akiket megfertőzött egy gyilkos vírus, aminek ma még nem ismerik az ellen-szerét. (Ajánlom figyelmébe *Earvin Johnson: AIDS? Elkerülhető! című munkáját*).

Egyébként a többi fertőzött és beteg sincs karanténba zárva. Ha állapotuk megengedi, mindenféle korlátozás és ellenőrzés nélkül szabadon járnak-kelnek és, uram bocsá, emberhez méltó életet élnek.

Ha Ön, igen tisztelt -á.m.-, aggódik a saját és embertársai egészségéért, akkor ne a betegek, hanem a betegség ellen próbáljon hangulatot kelteni és fejtsen ki propagandát az óvszer (kondom, koton) és a biztonságos szex szabályainak betartása érdekében.

Láner László

N I N C S E N E K „ A Z O K ”

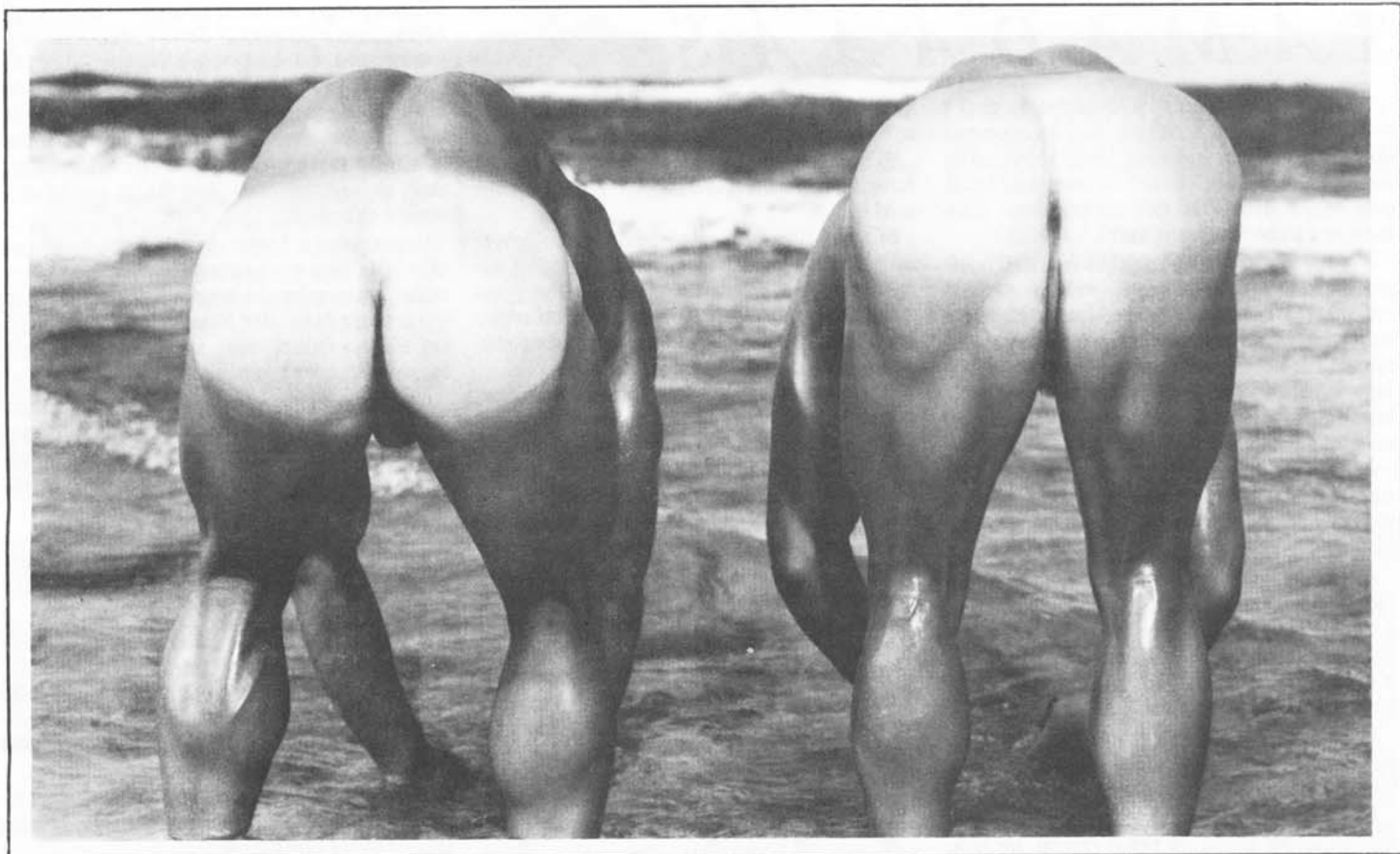
Hogy a homoszexuálisok mekkora politikai erőt képviselnek az Egyesült Államokban, jelzi Bill Clinton, a Demokrata Párt elnökjelöltjének július 17-i választási beszéde. Az USA reménybeli elnökének egy órási felszólalásában a következő mondat is elhangzott: A politikusok túl sokáig mondogatták a zömnek, hogy Amerika bajai-

nak a többiek az okai, „azok”. „Azok” a kisebbségek, „azok” a liberálisok, „azok” a hajléktalanok, „azok” a homoszexuálisok.

De ez itt Amerika: itt nincsenek „azok”, itt csak mi mind vagyunk.

Mi magyar homoszexuálisok is szívesen hallanánk valami hasonlót az 1994-es választási küzdelemben.

Kis lépések politikája Nagy-Britanniában

A nemrégiben újjáválasztott konzervatív többségű brit parlament egyik első lépéseként apró, ám mégis bízható határozattal lepte meg a szkeptikusokat: a parlament alsó háza eltörölte azt a törvénycikkelyt, amely még mindig bűncselekménynek minősítette az azonos neműek közötti szexuális kapcsolatot a hadseregben. A parlamenti döntés nem jelenti azt, hogy a hadsereg ezentúl kebelére öleli a melegeket, csupán azt, hogy azoknak, akiket homoszexualitásuk miatt távolítanak el a seregből, nem lesz priuszuk. A homoszexuális aktuson rajtakapott brit katonák ugyanis eddig nem csupán a seregnél lévő helyüket, állásukat veszítették el, hanem büntetlen előéletüket is.

A brit meleg egyébként mély csalódottsággal vették tudomásul a konzervatív választási győzelmet, melytől – mint a *Gai Pied* hébdó, a francia meleg hetilapja írja – semmi jót sem várnak.

Való igaz, hogy a szavazatokért versengő három nagy párt közül a Konzervatív Párt volt az egyetlen, amely választási kampányában semmit sem ígért a melegeknek, míg a másik kettő, a Munkáspárt és a Liberális Demokrata Párt programja részletes tervet irányzott elő a homoszexuálisokat sújtó diszkriminációk felszámolására. Igen, hogy a brit konzervatív kormány az egyetlen Európában és valószínűleg az egész világon, amely egy évtizedes országlása alatt nem, hogy javított volna, hanem még rontott is a homoszexuálisok helyzetén. Thatcher aszszony nevéhez fűződik például a hírhedt 28-as záradék, amely megtiltotta közpénzek felhasználását minden olyan programra vagy rendezvényre, amely a meleg ügyét szolgálja.

„A konzervatív kormányzás következő periódusában csak mikroszkópius néretű előrelépés képzelhető el a homoszexuálisok jogi helyzetében” – mondta Chris Smith munkáspárti parlamenti képviselő, a brit parlament egyetlen olyan tagja, aki nyíltan felvállalta homoszexualitását és aki ennek ellenére is pártján belül a legfényesebb győzelmet aratta saját választókerületében.

Smith szerint a következő években ettől a kormánytól nem várható semmiféle antidiszkriminációs törvény sem a homoszexuálisok, sem a HIV-pozitívok tekintetében. A képviselő legfeljebb arra lát minimális esélyt, hogy a parlament végre leszállítsa a homoszexuális kapcsolatok európai viszonylatban kirívóan diszkriminatív korhatárát. A hetero- és homoszexuális kapcsolatok egyenjogúsítására azonban nem lehet számítani, legfeljebb arra, hogy a

jelenlegi 21-ről 18 évre szállítsák le a korhatárt – erre is csak akkor, ha sikerül megnyerni az ügynek a konzervatív párt legalább 20 ingadozó tagját.

„Ez a legtöbb, ami elvárható, mert hiszen azon a csésze teán kívül, melyre Major miniszterelnök még a választások előtt meginvitálta Sir Ian McKellent, a neves Shakespeare-színészt, mint a homoszexuálisok ügyének képviselőjét, nincs semmi, amit a konzervatívok felajánlhatnak a brit melegeknek és leszbikusoknak.” – jelentette ki Chris Smith.

Ha a:aszolva is, de azért csak van némi haladás az Egyesült Királyságban is. Mint Smith elmondta, az előző választásokkal ellentétben ezúttal már kísérlet sem történt arra, hogy a kampányban lejáratási céllal megpróbálják felhasználni ellene homoszexualitását.

„Ellenforradalom” Nicaraguában

A baloldali rendszer vége sajnos igazi ellenforradalommal ér fel a nicaraguai meleg számára. A managuai parlament nemrégiben a latin-amerikai kontinens egyik legszigorúbb homoszexuális-ellenes törvényét fogadta el, amely több évi börtönbüntetéssel sújtja az azonos neműek közötti kapcsolatot. A törvény csak akkor lép életbe, ha azt a katolikus egyház által támogatott Violeta Chamorro köztársasági elnök is aláírja, ám kevés a remény arra, hogy ez ne történjen meg.

Latin-amerikai viszonylatban igen jó dolguk volt a melegeknek a sandinista kormányzás évtizedében. A homoszexuálisok

ebben az időszakban nyíltan felvállalhatták hovatartozásukat – legalábbis ezt írja a *Gai Pied* –, az egészségügyi minisztérium bevonta őket az AIDS-ellenes kampány kidolgozásába, Daniel Ortega elnök pedig nyíltan is állást fogalt a meleg jogai mellett.

Az új – egyébként demokratikusan választott – parlament annak ellenére elfogadta az anti-szodomia törvényt, hogy a sandinista képviselők ellene szavaztak. A Barricada, a sandinisták lapja szerint az új hatalom bosszorkányüldözést indított a homoszexuálisok ellen.

TÁMADÁÁS...

A Mystery bár lassan beépül a köztudatba, kialakult a társzközösége. Tudják a melegek, hogy ha egy nagyot akarnak táncolni vagy ismerkedni támad kedvük, akkor nem ide kell jönni, de ha a barátjaikkal szeretnének beszélgetni, vagy a vendégeikkel családias hangulatban szórakozni, ez a kis bár ideális erre a célra.

Éva, az üzlet tulajdonosa, személyes varázsával is hozzájárul a különleges légkör megteremtéséhez. Mindenkinek van egy kedves szava, mosolygva fogadja a vendégeket. Aki először jár itt, az sem érzi magát idegennek, aki már másodszor jön, azt régi barátként üdvözlö. Tudja, mit szoktál inni, hogy szereted a kávét és mikor hagyott ott a szerelmed. A társzvendégeknek saját kulcsuk van a bejáratú ajtóhoz.

Éva nagyon sok meleg férfi barátja, bizalmasa. Neki mindent el lehet mondani. Ismeri az életet, tanácsot tud adni, vagy ha csak arra van szüksége, együttlévően meghallgat.

Mostanában mintha egy kicsit kopott volna a jókedve. Változatlanul kedves, figyelmes, de nem annyira felhőtlen a mosolya, mint egy évvel ezelőtt, amikor kibérelte a Nagysándor József utcában ezt a lerobbant irodát. Kibérelte és minden félretett pénzt beledőlt. Feszített, tapétázott, bútorokat, bápultot csináltatott. Csodát művelt.

Amikor megnyílt a bár, Éva, a tökéletes hostess ragyogott. Ez volt élete álma. Egy kis lokál, ahol mindent a saját ízlése, elképzelése szerint csinálhat.

A Mystery előtt nem állnak sorba a vendégek, bent nem taposnak egymás sarkára, de nem is ez a cél. Egy kelleme, éjszaka nyitvatartó kis szórakozóhely, ahol mindig vannak néhányan, ahol halk zene szól (kezdetben magnóról, most már élőben). Ami, ha nem is hoz nagy vagyont a konyhára, de meg lehet belőle élni.

Úgy tűnik, ez Magyarországon nem ilyen egyszerű. Ez kevés a fennmaradáshoz. Itt számolni kell a gyűlölködő külvilággal, ami, ha építeni nem tud, rombol.

A Mystery látszólag ideális, jól megközelíthető helyen van, közel a város szívéhez, de a környék alig lakott. Túlnyomórészt irodaházak veszik körül. Az az épület viszont, amelynek a földszintjén a Mystery található, lakóház. A lakók pedig jönnek-mennek, figyelnek és pletykálnak. Ahogy telt-múlt az idő, észrevették, hogy

ide csak férfiak járnak, amiből azt a következtetést vonták le, hogy ez egy „olyan” hely.

Na, támadt is nagy felzúdulás. Micsoda??? Hogy az ő tisztességes házukban ilyen disznóság? Márpedig ezt nem tűrik!

Nehezen találtak ürügyet, hogy belekössenek a bárba és tulajdonosába. Itt ugyanis nem szól hangosan a zene, ami zavarhatná a lakók nyugalma, nem száll föl ételszag, nem randallroznak a vendégek. De, mint tudjuk, aki nagyon keres, az talál. Megszületett a feljelentés: az üzemeltetési engedélyt presszóra állították ki, ez pedig bár.

Hogy ez neveléses? Hogy senki nem tudja hivatalosan, mi a bár és az eszpresszó között a különbség? Hogy ezek a kategóriák már réges-régen megszűntek? Kit érdekel? Ürügy. Ürügy, melynek leple alatt meg lehet hurcolni, esetleg tönkre lehet tenni egy embert. Ürügy, melynek leple alatt győzedelmeskedhet az „erkölcs”. Azaz amit ő, a lakók, a közvélemény, a többség annak tart. Ami valójában nem más, mint az uniformizált gondolkodás. Iszonyodás mindentől, ami kicsit is más, ami kilóg a sorból, ami önálló gondolkodást és állásfoglalást, nyitottságot és toleranciát igényel.

Évát tehát a feljelentés hatására behívták a megfelelő főosztályra, ahol megdorgálták, hogy azt ne mondjam, megfenyegették, és barátian megságták neki, hogy mi is a valódi probléma. A lakók szerint a bár közösége a bent megkezdett „bűnös üzemeit” az utcán is folytatja.

A micsodát? - kérdezte döbbenetben Éva, aki akárhogy is erőltette emlékezeit, semmiféle bűnös üzelmekről nem tudott. Nála nem folyik kábítószer-kereskedelem, sem titkos prostitúció, nem adnak-vesznek fiatalok lányokat, de még fiúkat sem, nem ott találkozik az alvilág. Mindig gondosan ügyelt, hogy kit enged be, és ha valaki egyszer veszekedést provokált, vagy híre ment, hogy elemelt ezt-azt, az többé a ház közelébe sem jöhetett.

Hogy bebizonyítsa a hely tisztességét, meghívta az illetékes urakat s asszonyokat, osztály- és főosztályvezetőket, látogassanak el hozzá bármikor, akár bejelentés nélkül is, győződjenek meg a saját szemükről, hogy mi folyik ott. Erre a látogatásra, mondanom sem kell, nem került sor.

A neveléses vádatok Éva ügyvédje (persze nem barátja) alapon, mert hol vannak ilyenkor a barátok és azok,

akiktől segítséget lehet kérni) könnyedén kivédte. De nem tudja kivédni a zaklatásokat, a rosszindulatú rágalmakat, a támadásokat. Éva rettenet, hogy a tulajdonos, akitől bérel a helyet, előbb-utóbb megújja a hercehurcát és másnak adja a bérelti jogot. Teheti. Ő pedig fillér nélkül az utcára kerül. Előlről kezdeni sem pénz, sem ereje nincs. Nem tudja, miért nem hagyják békén. Ő csak egy picike bárt akart, ahol azt tesz, amit jónak lát, és ahol jól érzi magát az emberek.

Lehetne szidni a lakókat, beszélni velük együtt vagy külön-külön, talán meg lehetne győzni őket, talán lehetne máshol, egy nyugalmasabb helyen előlről kezdeni. De nem itt van a baj gyökere. Mert bárhol nyílt Budapest (vidéken elképzelhetetlen) meleg szórakozóhely, mindenütt botrányok, támadások és feljelentések követték.

Lehetett az az azóta már megszűnt Kertész utcai Lokál, ahol a lakók a televízió nyilvánossága elé vitték panaszukat, ahová rendszeresen kihívták a rendőrséget, homokkal tölték be a kulcslyukot, lehetett az az első Angyal, ahol „csak” annyi történt, hogy olyan magasra emelték a bérelti díjat, hogy új helyre kellett költözniük, lehetett az az Arizona, amely néhány hónapos fennállása ellenére már a saját és egyéb támadások összütésében próbálja állni a sarat.

A Homeros Egyesület megalakulása után alapvető fontosságúnak ítélte egy saját szórakozóhely kialakítását. Ők, pénz nélkül, albrőlök voltak különböző helyeken a hét egy-egy napján. Szinte havonta kellett új diszkó, presszó, vendéglő után nézni, mert ahogy kiderült, hogy hol a székhelyük, rögtön továbbkergették őket. Az első és legsikeresebb próbálkozás a Sarokház presszó volt, amit inkább bezárított a Dél-Budai Vendéglátóipari Vállalat, semmint hogy a buziké legyen.

Kivétel nélkül mindegyik, akár a Belvárosban volt, akár külvárosban, előbb-utóbb megtapasztalta a közvélemény haragját. Mintha összebeszéltek volna az emberek. Mintha egy központi akarat irányítaná őket. Mindenütt egységesen és jólszervezetten indították a támadást. Mintha az olyan nagyon várt és oly nehezen kialakuló civil társadalomnak, amely saját erőből szerveződik és védi (jobb helyeken) a demokráciát, egy torz formája kezdene kibontakozni a szemünk előtt. Civil társadalom magyar módra, ahol az emberek nem azt kérik istentől, hogy gyógyuljon meg a saját tehenük, hanem hogy a szomszédé is betegedjen meg.

Láner László

PARADISE

HOMOSZEXUÁLIS
TÁRSKÖZVETÍTŐ IRODA

cím: 1056 Budapest,
Váci u. 60. I.em. 15/a.
tel: 13-83-607 13-83-834

Nyitva:
hétfőtől szombatig
10-től 20 óráig
vasárnap zárva.

Alkalmi és tartós kapcsolatok
közvetítése maximális diszkrécióval,
profi színvonalon.

Tagok részére csoportos
és egyedi rendezvények szervezése.

LMC Budapest?

Végre. Nem volt látványos jelmezesdi, az igaz, nem volt semmiféle kellék vagy „bemutató”, csak fiúk, férfiak, borosta, természetesség. No meg őszinteség, nyíltság, hiszen ebben a körben se titkolni, se szégyellni nem kell semmit. És nem is lehet, hiszen éppen ez a másfajta másság tart (hat)ja össze őket, lelkesedéssel és jó adag kíváncsisággal fűszerezve.

Kukkoló kíváncsit legközelebbi, második összejövetelükre sem várnak. Sokkal inkább olyanokat, akiknek fekete bőr vagy gumi, motor, egyenruha, bakancs, szegecs, katonás drill, fenekelés, kötözés, nádpálca, FF, mindenféle S/M, pisi, kaki, izzadt láb és egyéb jár a fejében. Ki lehet mondani mindent, pironkodás nélkül. Mégpedig augusztus 14-én, péntek este 1/29-kor a Darling-ban (Bp., V., Szép u. 1.), a galérián. Fémütőkés fekete bőr karszifut kell keresni, vagy csuklón, vagy egy asztalon. Bátorra! Tehát: augusztus 14-e, péntek. Hogy a kisebbségen belüli kisebbség is föl szabadultabb lehessen. S.I.

SZEXSHOP A NYUGATIBAN

Szexuális eszközök, kellékek, izgatószeretek, szexfilmek, szexlapok széles áruválasztékával megnyitja az Erősz Szexshop a Nyugati Pályaudvar Nyugat Áruházában.

Itt a feleslegessé vált szexlapokat-szexkazettákat is azonnal, készpénzért megvásárolják.

Kapható a MÁSOK és az Erősz régebbi számai is. Nyitvatartás hétköznap 10-19-ig, szombaton 10-14-ig.

Október 3-án, szombaton rendezik az első SZEXÜNNEP-et pornófilm-szátárok közreműködésével, 10-19 óráig az Erősz szexshopban.

Ketten már túl vannak azon, amit sokan régóta terveznek, vagy ami másoknak lidércnyomásos álmiban jut csak eszébe. Odaálltak a tévékamerák elé és az országgal szembenézve vállalták, hogy homoszexuálisok.

Dr Romsauer Lajos, a Homeros Egyesület elnöke. Első szereplésére 1988 februárjában került sor. Az egyesület szerveződésének hírére kértek tőle interjút a tvében. Ekkor még arc és név nélkül vállalta csak el, mondván, nem biztos, hogy az egyesület megalakul, és főlegesen nem teszi ki magát és családját kellemetlenségeknek. 1988. május 8-án, a Homeros megalakulásának napján, megtört a jég. A Magyar Televízió történetében először valaki önszántából, nem takargatva az arcát és nem torzítva a hangját, homoszexuális-ként lépett a közönség elé.

- Föl voltál készülve erre a nyilatkozatra? - kérdezem Romsauer Lajostól.

- Orvtámadásként ért, de akkor nekem már el kellett vállalni. Azt már eldöntöttem, hogy erre valamikor sor kerül, csak nem pont akkorra vártam. Eldöntöttem, hogy ennek így kell lennie.

- Nem volt előtted hasonló eset, nem lehetett tudni, hogy milyen reagálások várhatók. Te mire készültél fel?

- Úgy éreztem magam, mint a kakas, aki fölmászik a dombra, és amikor körülnéz, akkor jön rá arra, hogy egy lőtér dombjának tetején ő a céltábla. Egyszerre volt egy jó érzés, hogy végre kiálltam azokért, akikhez tartozom, másrészt ott volt a szorongás, hogy mi lesz ennek a következménye?

- Jogos volt a félelem?

- Hál' istennek nem. Egyetlen szitkozódó telefont kaptam. Csak annyit mondott: "te mocsok". Számfolttam levelekre is. Megbeszéltük, hogy ezeket majd kitesszük az iroda falára. Nem volt ilyen.

- És pozitív reakció volt?

- Számoltam vele, hogy a betegek elpártolnak majd tőlem. A legnagyobb meglepetésemre azóta sokkal több betegem van, olyanaira, hogy szinte a munkám rovására megy már. Sokan azért jönnek, mert érdekli őket az az orvos, aki a tévében szerepelt, de aztán megismernek és maradnak. Számoltam azzal is, hogy mutogatnak majd rám. Hát a mutogatás megtörtént, mert az ebédidőben, főleg az új dolgozók, akik nem ismertek engem, azok súgtak-búgtak, mutogattak.

- És ezek a súgás-búgások a mai napig tartanak?

- Pár nap alatt megszűntek.

- Szemtől szemben hogyan viselkedtek a kollégáid, az emberek?

- Másnap, amikor bevásároltam, a boltban odajött hozzám egy jól öltözött asszony és megkérdezte: "Ön szerepelt tegnap a tévében?". Mondom, hogy én.

ŐK KETTEN EZZEN

Erre ő: "Nahát!". Máig sem tudom, hogy ez elismerés volt vagy szörnyülködés. A munkahelyemen ketten gratuláltak, egy pszichológus és egy nővér. A többiek igyekeztek úgy viselkedni, mint aki nem vesz tudomást semmiről. Olyat hallottam, hogy kint a betegek úgy beszélnek az ajtó előtt, hogy az a homokos doktor, meg az a buzi főorvos, de a nővérek rendreutasították őket.

- A családod mit szolt?

- Én már húszéves koromban elmondtam nekik. A baráti köröm és a környezetem is tudja. Elég kevés embernek okozott meglepetést, csak furcsa elviselni, hogy most már tudom, hogy tudják. Eddig csak sejtettem.

- Előtte nem próbáltak lebeszélni vagy rábeszélni a szereplésre?

- Lebeszélni sokan próbáltak. Még az újságírók is javasolták, hogy testőrökkel menjek az utcán és a barátom is állandóan legyen a közelemben, mert jönnek a buziverők. Nagyon kedves, hogy féltettek. Nem következett be.

- Büszke vagy arra, hogy te vagy az első, aki Magyarországon nyíltan vállalta önmagát?

- Inkább elszomorít, hogy addig senki más nem vállalta és azóta sem sokan.

A másik nyilatkozó Faludi Ádám. Magas, férfias megjelenésű fiú. Vele nemrégiben ismerkedett meg az ország. Nem

tagja egyik egyesületnek sem, egyszerűen fontosnak tartja, hogy megváltoztassa a melegekről kialakult negatív sztereotípiát.

- Már régóta foglalkoztál a gondolatokkal, hogy a nyilvánosság elé lépsz? - faggatom Ádámot egy tikasztó nyári délutánon.

- Nemcsak foglalkoztam vele. Tavaly az Angyal bárban csináltak egy rádióműsort. Valaki azt mondta, hogy a melegeknek csak arra van szükségük, hogy valahol táncolhassanak és ismerkedhessenek. Ide is kifejezetten azért járnak. Akkor én betelefonáltam, hogy az Angyalba sem csak ismerkedni járnak, és nem csak ilyen helyre van szükség, hanem olyanra is, ahol beszélgetni lehet.

Befogtam a telefont egy zsebkezdővel és elváltottattam a hangomat. Marhára félttem. Ennek ellenére mindenki megismert. Másnap azzal jöttek az ismerősök, hogy hallottunk a rádióban. Aztán később megkérdezték tőlem, hogy vállalnék-e a tévében egy szereplést? Persze - mondtam -, ha eltakarják az arcomat és megváltoztatják a hangomat. Mire ez a műsor realizálódott, addigra eldöntöttem, hogy vállalom álcázás nélkül is. A műsorvezető azt szerette volna, ha ketten ülünk a kamerák elé, de sem a barátom, sem az ismerőseim nem álltak kötélnek. Így maradtam egyedül. Lesz, ami lesz.

- Mi történt az adás után?

- Semmi. Azóta a házban olyanok is, akikkel alig voltam köszönő viszonyban, kedvesen mosolyognak, leállnak beszélgetni, megkérdezik, hogy mi van a barátommal. A múltkor egy férfi odajött hozzám a munkahelyemen és megkérdezte: "Ugye magát láttuk a tévében?". Mondom: "Engem". "Kitárgyaltuk a feleségemmel és egészen megváltozott a véleményünk. Nem is hittük volna, hogy ilyen homoszexuálisok is vannak."

Az emberekben él egy hamis kép a melegekről.

- És te fontosnak érzed, hogy ezt megváltoztasd?

- Erre szükség van. Már több kollégámnak is elmondtam. Ilyenkor teljesen ledöbbennek és utána megváltozik a véleményük. Igen, erre szükség van.

Asógornőmék, akik nem tudták rólam, és a baráti körük sorban hívnak föl telefonon, hogy milyen jó, hogy ezt vállaltam. Kellott, hogy megszűnjön ez a skatulyázás. Ráébresztetem őket arra, hogy nemcsak olyanok a buzik, amilyenek ők elképzelik. A cigányok, a zsidók vállalják önmagukat, sokan büszkéek is arra, hogy azok, amik. Én pedig homoszexuális vagyok. És akkor mi van?

- Nagyon izgultál?

- Aha.

- És utána?

Dr. Romsauer Lajos

- Még le sem ment a műsor, máris csengett a telefon. Az ismerősök hívtak és mindenki hálálkodott.

- Mielőtt elvállaltad a tévés szereplést, beszéltél róla másoknak?

- Beszéltem, de mindenki azt mondta, hogy te hülye vagy, ne csináld, ebből csak kellemetlenség lesz.

- Te nyugodtan ajánlanád másoknak is?

- Nem csak ajánlanám, ajánlom is. Olyanoknak, akikről nem rí le messziről, hogy ők melegek. Olyanoknak, akikről senki nem tételezi föl, mert ezek változtatják meg igazán a szemléletet.

A melegek között van egy olyan réteg, talán az egy százalékuk, akiket én is szégyellek. Akik inzulnáló az indifferenseket. Az emberek azt gondolják, hogy mindegyik ilyen. Nem a kinézet a fontos, mert az, hogy én nőies vagy férfias vagyok, az egy dolog, hanem a viselkedés. Utálok, ha valaki feltűnően forgolódik az utcán egy férfi után, fütttyentget vagy csókokat dobál. Már olyat is láttam, hogy megsimogatja egy vadidegen srácnak a seggét.

- Most egy darabig biztosan szerepelni fogsz a tévében, rádióban.

- Nem akarom túlzásba vinni. Ne én legyek az egyetlen! Egy idő után rámun-

nának, ha folyton én képviselném a melegeket a képernyőn.

- Szerinted várható, hogy ezek után mások is vállalják a nyilvánosságot?

- Valószínű. Amióta lezajlott a műsor, már ketten is mondták nekem, hogy ők is vállalták volna és ha szükség lesz rá, csak szóljak nekik nyugodtan. Egyre többen lesznek és szükség is van rájuk.

- Ha lenne Magyarországon valamilyen homoszexuális demonstráció...?

- Én biztos ott lennék.

- Biztos?

- Biztos.

Láner László

Faludi Ádám

VOLT EGYSZER EGY KORSZAK

Aki figyelemmel kísért dr. Bokor Péter sorozatát a homoszexualitás világtörténelméről, az bizonyára felsóhajtott, mikor a Mások júniusi számában az ókori Görögországról olvasott, s talán még az is megfordult a fejében, hogy jó lett volna az antik Spártában vagy Athénban születni. Nos kétségtelen, hogy Hellász némely városállamának polgárai félelem nélkül hódolhattak szexuális szokásaiknak – férfi szabadon szerethetett ifjút, asszony kedvére tarthatott bakfis szeretőt –, ám ha kellő alapossággal járjuk be a múlt nehezen fellelhető zugait, úgy megtaláljuk mindazt, amitől a jelenkor elkényelmesedett homoszexuális joggal fintoroghat.

Spártai alkotmány

Nézzük előbb Spártát, melyet i. e. VIII. században Lükurgosz tett nagygyá. A neves államférfi születésének pontos ideje tisztázatlan, ellenben azt a legtöbb történetíró egybehangzóan állítja, hogy az Európonról elnevezett uralkodóház, az Európondidák sarja. Lükurgosz bátyja halála után nyerte el a királyságot. Új alkotmányt adott ki, melyről előzőleg Delphoiban kikérte Püthia véleményét. Jólátában a papnő inkább istennek, mint embernek nevezte, s bizonyította, hogy Apollón segítségével a világ legjobb alkotmányát fogja megalkotni. És lőn.

Anélkül, hogy belemennénk a részletekbe, néhány fontosabb – a spártaiak életét alapvetően meghatározó – törvényt szeretnék ismertetni, melyekből világosan kitűnik, hogy Lükurgosznak miképpen sikerült elérnie, hogy hazája ne jusson Argosz és Messzéné végzetére, ahol az uralkodói góg és a köznép engedetlensége az állam fennálló rendje és intézményei megrendüléséhez vezetett.

Az államférfi legforradalmibb politikai reformja a földosztás volt, mivel azt megelőzően elképesztő méreteket öltött a vagyoni aránytalanság Spártában, s a szegények és gazdagok között óriási ellentét feszült. Lükurgosz rá tudta venni polgártársait, hogy a megművelhető földeket nyilvánítsák köztulajdonná, és osszák fel újra oly módon, hogy teljes egyenlőségben és közösségben éljenek.

Kivonta a forgalomból az arany- és ezüstpénzt, s fizetési eszközüket csak a vasat engedélyezte. Mivel a vaspénz rendkívül csekély érté-

ket képviselt, Lakedaimónban egyszeriben megszűnt a bűnözés, hisz nem volt haszon, amiért érdemes lett volna erőszakoskodni.

Száműzte a szűköstelen mesterségeket, s velük együtt eltűnt a fényűzés is, melynek köszönhetően azontúl a közhasználati tárgyakat kiváló minőségben készítették.

Lükurgosz bevezette a közös étkezést, és Spárta lakosainak össze kellett gyűlniük, hogy együtt fogyasszák el a különböző húsételeket, valamint a meghatározott növényi eredetű táplálékokat. Ezzel a tehetőseket megfosztotta attól, hogy rabszolgákkal szolgáltatassák ki magukat, avagy vagyonukkal kérkedjenek, mivel a gazdagok a szegényekkel ettek, s így nem állt módjukban, hogy használják pompás étkezleteiket. A gazdagság elvesztette vonzóerejét, s ezáltal hamarosan Spárta lett az egyetlen város, amely puritánságával megbénította és vakságra kárhajtotta Plutoszt (a Gazdagság).

A törvényhozó a nevelést egyik legfontosabb feladatának tekintette, s ezért nagy figyelmet fordított a házasság és az utódnemzés ügyére.

A lányok testét versenyfutással és dárdavetéssel edzette, hogy a jövődő magzat egészséges és szívós testben fogadjon, s a nők könnyen viseljék el a szülés okozta fájdalmakat. Állandó szokássá tette, hogy az ifjúság nemre való tekintet nélkül, ruhátlanul vegyen részt az ünnepségeken, s a kardalokat fiúk és lányok közösen adják elő. A lányok meztelensége nem jelentett szégyent, mert mindenki tisztelte a szemérmét, s erkölcsitelenségre senki sem vetemedett.

Ezen szokások persze növelték a házassági kedvet, hisz a ruhátlan szüzek látványa a szerelem kényszerével töltötte el az ifjakat, s Lükurgosz egyébként is megszegyénfítette a nőtlen férfiakat. Többek közt nem engedte nekik megtekinteni a tornaviadalokat, s téliidőben arra kényszerültek, hogy lenge alsóneműben járják körül a főteret, és büntetésük okáról énekeljenek.

Mindez ellentmondani látszik annak, hogy az antik időkben Hellász földjén virágzott a fiúszerelem, holott csupán a fajfenntartás szükségességéről van szó, illetve arról, hogy a folyton hadban álló állam kényszerítő eszközökkel is biztosítani próbálta a hadsereg veszteségeinek utánpótlását.

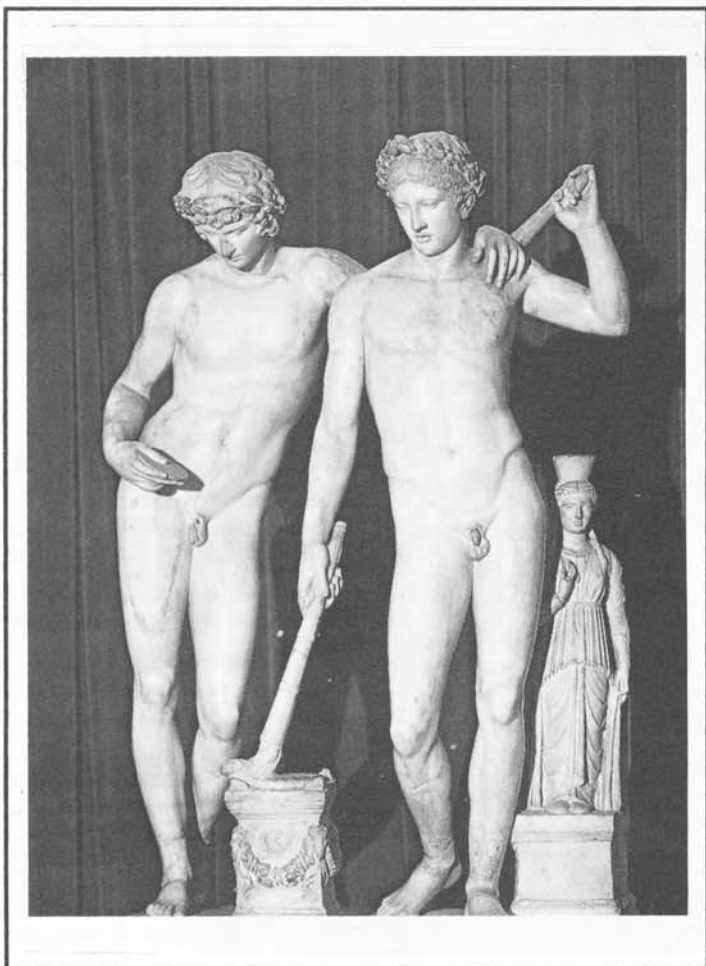
Lükurgosz a szemérmetességet és a rendet tette a házasságot legfőbb kívánalmává, s így elérte, hogy a házastársak megszabaduljanak az okatlan féltékenykedéstől.

Amikor valamely spártai fiatalember házasodni kívánt, erőszakkal ragadta el választottját, s miután férfiruhába öltöztette és levágta haját, az elrabolt menyasszonyt egy sötét szobában szalmára fektette. Ezt követően a vőlegény barátaival költötte el a vacsoráját, majd bement a mátkájához, s csendben a nászgyúhoz vitte. Kevés időt töltöttek mámorral, s az ifjú férj életmódján mit sem változtatott a házasság: napjait a társaival töltötte, éjszakánként velük aludt, s csak vigyázva látogatta meg hitvesét, félve és restelkedve, hogy alkalmi találkozásaira fény derüljön. Ez így tartott hosszabb ideig, s előfordult, hogy már nagy gyerekeik voltak, ám a férj még mindig nem látta nappal a feleségét.

Spártában a fiúgyermekkel nem a szülők, hanem az állam rendelkezett, s Lükurgosz ezért arra törekedett, hogy a leendő polgárok már újszülöttként erősek legyenek. A csecsemőt az apja elvitte a Leszkhé (Társalgó) nevű helyre, ahol a vének megvizsgálták a kisdedet, s amennyiben egészségesnek találtatott, visszaadták az apának, utasítva, hogy nevelje fel. Am ha beteges vagy nyomorék volt, egyszerűen bedobták a Taigetosz szakadékába, mondván, hogy nem előnyös sem a kicsinek, sem az államnak, ha egy életképtelen ember életben marad. Otthon az asszonyok borban fürdették meg az újszülöttet, ugyanis epilepszia esetén a gyerek görcsöt kapott az erős nedűtől, és elpusztult, az egészséges ellenben még elevenebb lett.

Csoportokban aludtak

Senki nem nevelhette fiát saját kedvére, hanem a fiúkat hatéves korukban csoportokba osztották, s attól kezdve a tanulmányaikat közösen végezték. Írni-olvasni csak annyira tanították meg őket, hogy eligazodjanak a betűk közt, s neveltetésük legfőbb célja az volt, hogy fejlebbvalóiknak feltétel nélkül engedelmessé válnak, valamint hozzászokjanak a testi fájdalomhoz. Ifjakká serdülve mind keményebb harci játékokban vettek részt, hajukat rövidre nyírták, mezítláb jártak, s az edzéseken meztelenül jelentek meg, hogy testüket minél inkább kiszolgáltassák a természet és az ifjonti erő kényének. Életük tizenkettedik évében levették alsóruhájukat, s esztendőn át ugyanazt a köpenyt viselték, anélkül, hogy tisztálkod-

tak volna. Szalmazsákon, csoportokban aludtak együtt, ám télen szabad volt bogáncspihét keverni a nádbugák közé, mert azt gondolták, hogy ez melegebbé teszi fekhelyüket.

A serdülőkorba lépőknek megengedték, hogy fiúszereit válasszanak a jó magaviseletű ifjak közül, sőt idősebb férfiakkal is találkozhattak a tornacsarnokaikban, bár szexuális érintkezésre ott nemigen kerülhetett sor. Az egyes szakaszok parancsnoki tisztét az úgynevezett eirének legbátrabbja látta el, aki rendszerint húsz év körüli fiatalember volt. Nemcsak az edzéseket irányította, de közös lakásukon felügyelte a házi munkát is. Az idősebbekkel fát, a fiatalabbakkal pedig zöldségfélét és gyümölcsöket hordatott. Mindazt, amit összehordtak, a fiúk lopással szereztek, de ha bármelyiküket rajtakapták, mint tolvajt kíméletlenül megkorbácsolták. A vacsorát követően az eirén végéigheveredett a kereveten, s felszóllította egyik társát, hogy énekeljen, a másiknak meg jól átgondolt feleletet kellett adni ilyenféle kérdésekre: "Mi a véleményed ennek és ennek az embernek a magaviseletéről?", vagy: "Kicsoda a legderekbabb férfiú a városban?" Éképpen az ifjakat már korán hozzászoktatták ahhoz, hogy megbírálják, mi a szép és mi a jó, s így akaratlanul is egyfajta viselkedési formát sajátítottak el, mely szervesen illeszkedett az állam morális rendjéhez.

Szabad polgárok

Az eirén a fiatalokat gyakran a városi tisztviselők jelenlétében büntette, hogy el lehessen dönteni, büntetése helyes-e vagy helytelen. Miután a fegyelmezés megtörtént, a fiúk eltávoznak, s az előljárók felelősségre vonták az eirént akkor is, ha túlzottan szigorú volt, de akkor is, ha a kelleténél enyhébb büntetést szabott ki.

A fiúszereit egyaránt osztottak az ifjak jó és rossz hírében. Amennyiben egy ifjú harci játék közben gyávának mutatkozott, úgy a szeretőjét is megvesszőzték ám ha merészségével tűnt ki a társai közül, kedvesének szintén kijutott a dicséretből. A fiúszereit nem váltogatták szerelmesüket, hanem arra törekedtek, hogy barátjukból az államnak minél megbecsültebb polgára válják.

Spártában a harmincon inneni férfiak soha nem jártak piacra, háztartási szükségleteik beszerzését rokonaikra és fiúszereikre bízták. Homoszexuális kapcsolataik mellett természetesen a házasságban is helyt kellett állniuk, bár a feleségek ugyancsak folytathattak viszonyt fiatal lányokkal, sőt más férfiakkal is.

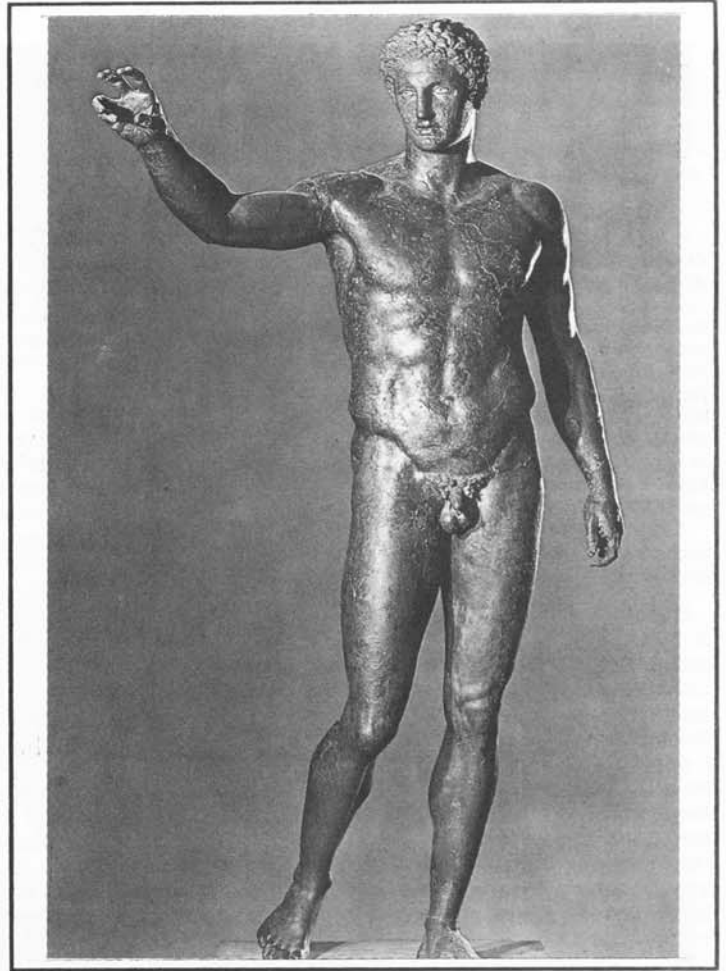
Míg Lükurgosz törvényei a szabad polgárok között egyenlőség elérésére törekedtek, a leigázott népekkel, az úgynevezett helótákkal szemben a legkegyetlenebb bánásmódra bíztattak, s a törvényhozó teljes jogfosztottságra ítélte a "körül lakókat". A spártaiak krüpteia (eltüntetés) néven ismert intézménye arra volt hivatott, hogy az előljárók időről időre kiválasszák a legértelmesebb ifjakat, s elküldjék őket a környező falvakba, ahová csak törüket és a legszükségesebb élelmet vihették magukkal. Napközben elrejtőztek, de éjszaka kimentek az utakra, s lemészároltak minden helótát, aki kezük ügyébe akadt.

Spárta öt évszázadon át Görögország legjelentősebb polisza volt – mindaddig, míg Lükurgosz törvényei fennmaradtak.

Athén állami és társadalmi berendezkedése sok mindenben eltért a spártaitól, de az azonos neműek közötti szerelem itt sem keltett megbotránkozást, bár – miképpen azt dr. Bokor Péter is megjegyezte frásában – ez a kiváltság kizárólag a gazdagokat illette. Szolón volt az, aki az i. e. VII. században megtiltotta a köznépek és a rabszolgáknak, hogy fiúszereit tartanak, mert ezt "elfogadott és tiszteltreméltó" szokásnak tartotta, és az "arra méltatlanokat" távol tartotta tőle. Szolón szerelme, Peiszisztratosz, akinek fiúszereitje egy Kharosz nevű ifjú volt, szobrot emelt Erosznak az Akadémiában, ott, ahol a fáklyafutóversenyek fáklyáit meggyújtották. Mikor a két államférfi között politikai nézeteltérések támadtak, soha nem ragadtatták magukat gyűlölködésre, mivel korábbi érzelmeik lelkükbe ivódtak és megmaradtak.

A perzsa háborúk hőse, Themisztoklész ugyancsak vonzódt saját neméhez, s politikai pályájának kezdetén éppen egy keoszi szép fiú, Sztészilaosz miatt vált a viszonya ellenségessé Ariszteidészszel, aki az állam vezetői közé tartozott. Themisztoklész a hadjáratain katonáiból választott szeretőt, s akivel különösképp elégedett volt, ezúttal jutalmazta a "szolgálatait". A szalamiszi ütközet győztese dicsőséget szerzett Görögországnak, Athént tengeri hatalommá tette, nem sokkal később mégis osztrakiszmoszsal (cserépszavazás) száműzték szeretett városából, s hatvanöt éves korában Magnésziában halt meg.

Az Akropoliszt építtető Periklész lenézte a testi örömeiket hajhászó barátait, talán mert ő maga nem dicsekedhetett férfias szépséggel, s mondják, hogy a kor szobrászai azért ábrázolták kivétel nélkül sisakban, hogy leplezzék fejének természetellenes hosszúságát. Egy

alkalommal a drámaíró Szophoklészsel vett részt hadjáraton, s mikor Szophoklész egy csinos harcosért lelkendezett előtte, Periklész így szól: "A hadvezérnek, Szophoklész, nemcsak a kezét, hanem a szemét is tisztán kell tartania".

Alkibiadészről a történetírók azt állítják, hogy hírnevét Szókratész jóindulata és barátsága tette fényessé. A fiatal Alkibiadész szépsége elbűvölő volt, s szépségét férfi korára is megőrizte, bár nem mindenre érvényes Euripidész mondása, miszerint: "minden szép között szép az ősz is". A bájos ifjúnak számtalan hódolója akadt, a sok előkelő és fiatal udvarló közül ő mégis Szókratészt választotta szerelmesül, aki tanítója s egyben pártfogója volt. Ugyanakkor Alkibiadész nem mindig tudott ellenállni csodálói hűzelgésének, s drága ajándékok fejében gyakorta meglépett Szókratész kényeztetése elől, hogy mások oldalán találja meg a gyönyört.

Athénhez hasonlóan Makedóniában is kiváltságnak számított a fiúszerelem, de az nem igaz, hogy Nagy Sándort közömbösen hagyták a nők. Amellett, hogy a katonai táborokban homoszexuális orgiákat csapott, olykor a másik nemmel is érintkezett. Házassága előtt a Damaszkuszban fogságba esett, görög neveltetésű Barsziné nyerte el kegyeit, majd Dareiosz legyőzése után Szuszában a perzsa uralkodó lányát, Sztateirát vette feleségül. Legkedvesebb ágyasa azonban kétségkívül egy Bagóasz nevű ifjú volt.

Boldog idők

A rómaiak megjelenésével lazultak Hellász erkölcei, s egyre több görög fiú vált prostituálttá, akik hazájukat elhagyva Itália városai-ban is áruba bocsátották a testüket.

A kereszténység térhódításáig nem számított bűnnek a homoszexualitás, s Hadrianus császár még jóval Krisztus után is hirdette az egyenműek közötti szerelem szépségét, ám az ő uralkodása már a "boldog" idők végére esett.

Hogy több ezer évvel ezelőtt könnyebb volt-e homoszexuálisnak lenni az antik kultúrában, mint manapság az úgynevezett civilizált világban, azt a fentiek alapján ki-ki saját szája feze szerint eldöntheti, ám azt senki se feledje, hogy az időutazás még ma is csak utópia, s kénytelenül bár, de a századvég emberének a perzsa hadak helyett az AIDS fenyegetésével kell megküzdenie.

Kolozsi Dénes

Semmi sem fekete vagy fehér

HÁNYAN IS VAGYUNK?

Az élővilág egy folyamatos összefüggés

A homoszexualitás kialakulása az érintetteket és kívülállókat egyaránt izgatja. Mivel ezt a kérdést soha nem fogják teljes bizonyossággal megválaszolni, újra és újra megjelennek majd különböző színezetű elemzések. Az alábbi tanulmányban szereplő adatok egy részével már lapunkban is találkozhattak olvasóink. Nem felesleges ezek újrágondolása, másrészt vannak olyanok, akik most találkoznak először ilyen értekezéssel. Nekik használható érveket adhat önmaguk elfogadásához. Nagy kár, hogy ezt a tanulmányt nem tudjuk eljuttatni minden magyar állampolgár kezébe.

A fordítás Edward M. Brecher: The Sex Researchers című 1969-ben kiadott könyvéből származik.

Havelock Ellis egy ízben úgy becsülte, hogy az angol férfiak 2-5 százaléka homoszexuális. Magnus Hirschfeld, a szexualitás kutatóinak német szaktekinétye (aki maga is homoszexuális volt), többszöri felmérés eredményeként azt találta, hogy a német férfiak 2-3 százaléka tartozik ebbe a kisebbségbe. A Kinsey-eredmények is hasonlóak voltak: az amerikai férfiak 4 százaléka homoszexuális - ha úgy tekintünk egy homoszexuálisra, mint akinek szexuális kapcsolatai és erotikus vágyai kizárólag az azonos neműek felé irányulnak.

De a Kinsey-csoport elutasítja azt a fajta meghatározást vagy bármilyen olyan törekvést, amely férfiakat és nőket megpróbál olyan kategóriákba préselni, mint homoszexuális, heteroszexuális vagy biszexuális. A valóság ennél sokkal bonyolultabb.

A felmérésben résztvevőknek ahhoz a 4 százalékhöz, akik soha nem kívántak meg egy nőt és soha nem is léptek velük szexuális kapcsolatra, hozzá kell adnunk a válaszadók egy további 4 százalékát, akik bevallásuk szerint a serdülés utáni életük bizonyos időszakában - amely időszakok legalább 3 éven át vagy annál tovább tartottak - mind szexuális kapcsolataikban, mind vágyakozásukban is kizárólagosan homoszexuálisok voltak. Így tehát ez a két csoport már az össznépszerűség 8 százalékát alkotja.

Alkalmi kapcsolatok

A válaszadók további 5 százaléka néhány heteroszexuális kapcsolatról vagy felizgulásról is hírt adott - de a szexuális beállítottságuk továbbra is alapvetően homoszexuális maradt legalább 3 évig. Összegzésképpen a férfiak 13 százaléka az életében legalább egy időszakon át túlnyomórészt homoszexuális volt mind kapcsolataiban, mind pedig érzelmeiben.

További 5 százalék (összesen már 18 százalék) azt válaszolta, hogy életüknek legalább egy szakaszában homoszexuális és heteroszexuális kapcsolatok és felizgulások kb. fele-fele arányban fordultak elő.

A férfiak következő 7 százaléka - jöhetnek, elsősorban heteroszexuális volt, alkalmi homoszexuális kapcsolatokról vagy megkívánásokról számolt be élete egy 3

éves vagy annál hosszabb szakaszában. Az eddigi öt csoport valamelyikébe minden negyedik férfit be lehet sorolni valahogy.

Akiknek alkalmilag volt csak homoszexuális tapasztalatuk vagy gondolatuk ilyen kapcsolat létesítésére, 5 százalékot tesznek ki (összegezve 30 százaléknál tartunk). A férfiak további 13 százaléka, Kinsey becsülése szerint, erotikusan reagál férfitársaira legalább időnként, még akkor is, ha sohasem volt nyílt homoszexuális kapcsolatuk serdülésük után.

Egészeben véve, a Kinsey Intézet felmérése szerint, a férfiak 37 százalékának volt vagy lesz serdülő- és öregkora közti élet-szakaszában legalább egy olyan homoszexuális tapasztalata, amely orgazmussal jár együtt. Csak 50 százalékuk éri el az öregkört mindenfajta homoszexuális orgazmus vagy gondolat nélkül.

Amikor ebbe a kutatásba belefogtunk (a Kinsey-csoport 1948-ban tette közzé jelentését), mi magunk is megpróbáltunk hasonló adatokat gyűjteni. Több éven át ismételtel támadtak minket, kétségbe vonva azt, hogy vajon egy igazságos keresztmetszetét vettük-e az össznépszerűségnek vagy pedig az esetek egyoldalú válogatása eltorzította az eredményeket.

Nős férfiak

A mi tapasztalatunk az volt, hogy minden olyan új csoport, amelyet vizsgáltunk, lényegében ugyanazokat az adatokat szolgáltatott. Mindegy volt, hogy a felméréseket ebben vagy abban a nagyvárosban, esetleg kisvárosban, gyéren lakott területeken, ebben az iskolában vagy egy másikban, egyházi egyetemen vagy államin, magániskolában, az országnak ebben vagy abban a részében csinálták, a végeredmény, ami a homoszexualitást illeti, többnyire ugyanaz volt.

Elvárhatnánk, hogy a nős férfiak homoszexuális kapcsolatból származó orgazmusa nem gyakori. Ezzel szemben a nős férfiak 10 százaléka vallotta be, hogy homoszexuális orgazmusa volt a házassága alatt és 25 éves kora előtt. Ennélfogva úgy tűnik, hogy homoszexuális orgazmus nős férfiak között kisebb arányban fordul elő.

A Kinsey-csoport több okot is idéz, hogy azt higgyük: ez a csökkenés inkább látszólagos, mint valódi. "Sok nős férfi, homoszexuális tapasztalattal rendelkezvén, kétségkívül óvakodott tőlünk." - mutatnak rá. "Fiatalabb, nőtlen férfiak viszont rendszeresen beszámoltak szexuális kapcsolataikról idősebb, nős férfiakkal."

A Kinsey-felmérés szerint sok férfi belement mindkét fajta szexuális tevékenységbe egyazon idő alatt. "Például vannak, akik belemennek homo- és heteroszexuális tevékenységbe ugyanabban az évben, hónapban, ugyanazon a héten vagy éppen napon. Nem kevés az olyan személy sem, aki csoporttevékenységben is részt vesz, amikor egyidejűleg lépnek kapcsolatra mindkét nemmel."

Ezért a Kinsey-csoport így következtet: a férfiak nem képviselnek két különálló, hetero- vagy homoszexuális csoportot. A világot nem lehet felosztani juhokra és kecskékre. Semmi sem fekete vagy fehér. A természet alapvető törvénye, hogy ritkán osztódik fel elkülönült osztályokra. Csak az emberi elme próbálja a tényeket különféle rekeszekbe beleprésmelni.

Az élővilág minden tekintetben egy folyamatos összefüggés. Minél hamarabb megtanuljuk ezt az emberi szexuális viselkedésre vonatkozólag, annál hamarabb fogjuk megérteni a nemiség élethű természetét.

Kötelező választás

A Kinsey-csoport éles különbséget tesz a homoszexuális viselkedés és egy olyan jelenség között, amit gyakran összetévesztenek a homoszexualitással, és ami gyakran nőies viselkedésként jelenik meg. A nőieskedő típusú férfit gyakran látják el különböző jelzőkkel, pedig ez a nőies magatartásforma csak a 10 százalékát teszi ki a homoszexuálisoknak.

Hasonlóképpen nem jellemző a passzív engedelmes szexuális magatartás. Még kizárólagosan homoszexuális férfiak is uralkodóak vagy "férfiasak" lehetnek szexuális viselkedésükben. "A jelenség alapvetően úgy értelmezendő, mint egy egyének a kiváltsága egy partnerre az azonos nemből, a másik nemből, vagy pedig mindkét nemből.

Végül is ez a probléma csak egy része a választások problémájának általában: ahogyan valaki kiválaszt egy útirányt, amerre elindul, egy ruhát, amit hord, az ételt, amit elfogyaszt, s a helyet, ahol álmra hajtja a fejét és a végtelen többi cselekvéssort is, amit bárki folyamatosan választ.

A szexuális partner megválasztása csak azért válik jelentős problémává, mert a társadalom megkövetel egy meghatározott választást ebben a tekintetben, és ezt közel sem teszi olyan gyakorisággal azokban az esetekben, hogy valaki mit egyen vagy mit hordjon.

Bár ez aligha lehet a teljes igazság, a Kinsey-tanulmány hangsúlyozza, a homoszexualitás inkább egyfajta partnerválasztás mint veleszületett szexualitás. Nekem úgy tűnik, hogy ez egy alaposan tisztázandó kérdés az emberi viszonyok megértésében.

Az a tény, hogy egy emberi lény alkalmanként, gyakorta, vagy állandóan kapcsolatra lép egy azonos neművel, éppoly keveset mond el személyisége többi részéről és viselkedéséről, mintha kapcsolatra lépne alkalmanként, gyakorta, vagy állandóan egy ellenkező neművel.

Dr. Kinsey több erkölcsi következtetést is levont a kutatásaiból, mégpedig az önsanyargató természetű társadalmaknak a homoszexualitás elnyomásáról. Például: a középiskolás fiút, akit ha csak egyszer is

rajtakapnak egy homoszexuális kapcsolaton, "nagy valószínűséggel kiűzik az iskolájából, és ha egy kisvárosban él, szinte biztos, hogy a városi közösségből is kiközösítik. (Ezt a tanulmányt Kinsey 1948 előtt tette közzé.) Az ő lehetősége arra, hogy heteroszexuális kapcsolatra lépjen, rendkívüli mértékben lecsökken, és ezért a fiút szinte a környezete kényszerít egy másik homoszexuális kapcsolatba, amíg végül is kifejleszt magában egy kizárólagos homoszexuális viselkedést.

Minden iskolai tanárnak, aki szembekeverül a fiúk egyéni problémáival, tudatosítania kell magában azt, hogy ugyanabban a középiskolában az összes fiú harmadának-negyedének már volt valamilyen fokú homoszexuális tapasztalata a serdülőkör elhagyása óta."

Dr. Kinsey hitte, hogy a társadalmi hozzáállás egy olyan fiúhoz vagy férfihez, akit már rajtakaptak homoszexuális cselekvésben, valószínűleg módosulna, ha figyelembe vennék, hogy ugyanannak a személynek az életében jelentős heteroszexuális lehetőség is rejtőzhet. Ezért azok, akik tudományos pozíciókat töltenek be, jobban tennék, ha fontolóra vennék a hetero - homoszexuális egyenleget, mintsem a homoszexuális jelenséget önmagában vizsgálják.

Végül Kinsey ajánlotta: "A bírónak, aki elbírálja egy, a homoszexuális viselkedéséért letartóztatott férfi esetét, figyelembe kellene vennie, hogy a város férfilakosságának közel negyven százalékát le lehetett volna legalább egyszer tartóztatni az életük során, hasonló viselkedés miatt... A bíróságnak azt is figyelembe kellene venni, hogy azokban a börtönökben és elmeorvosintézetekben, ahová ezt az elítéltet akarja küldeni, harminc és nyolcvanöt százalék között bonyolódhatnak a különböző szintű homoszexuális kapcsolatok."

Viktóriánus kor

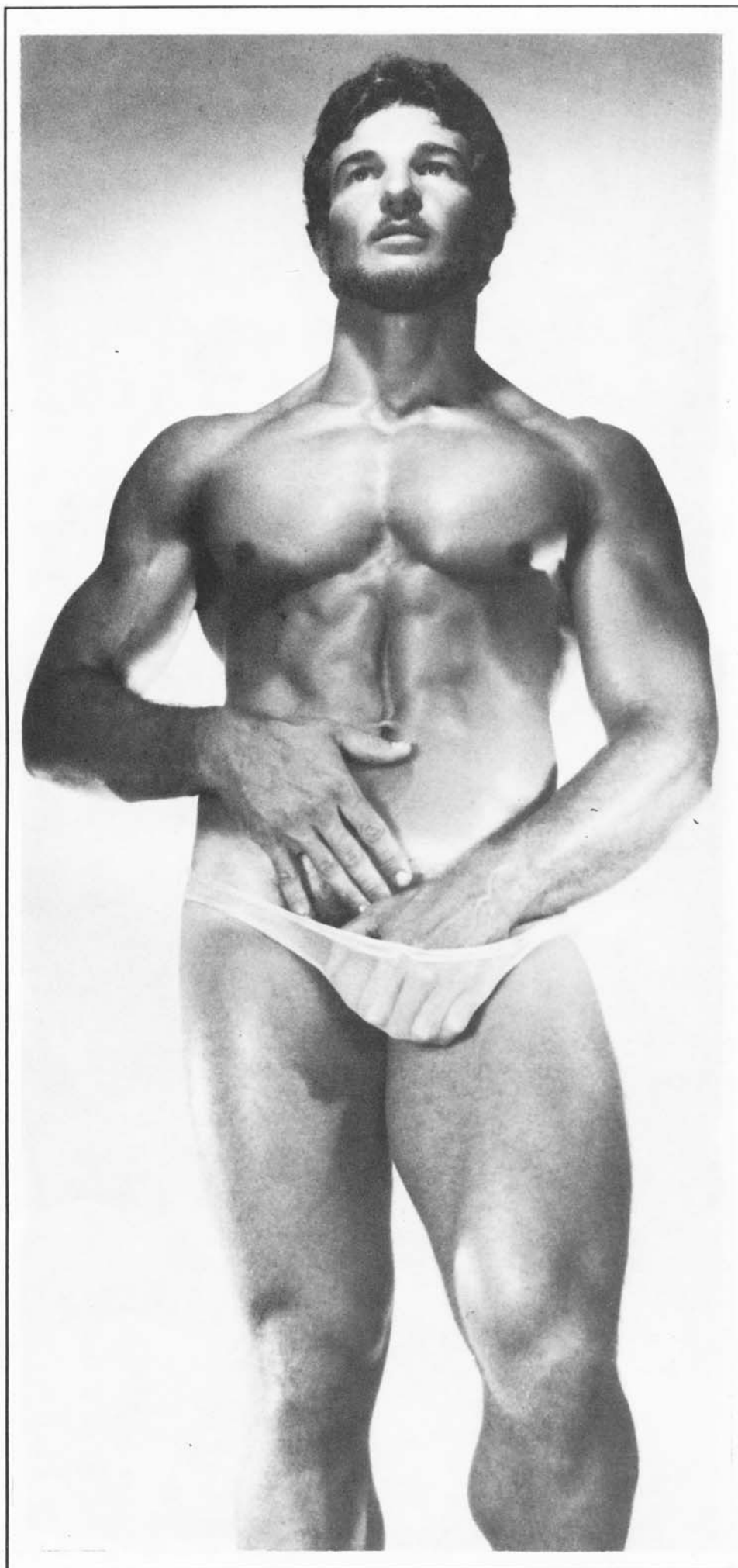
Kétségtelenül a viktóriánus idők alatt nehezedett a legnagyobb elnyomás a nemiségre, mind a homo-, mind a heteroszexuálisokra.

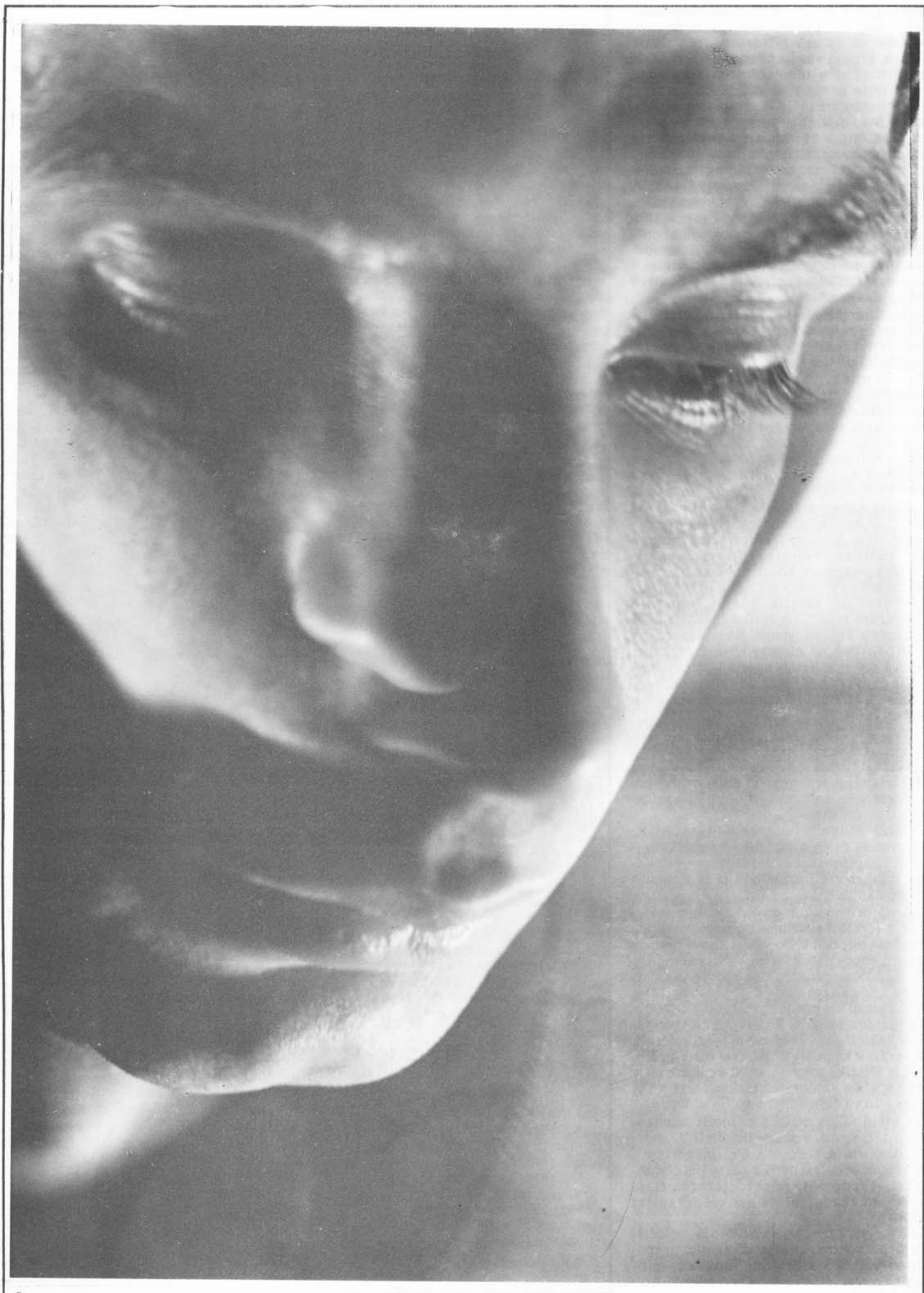
Oscar Wilde homoszexualitása miatti tárgyalása és elítélése 1895-ben felkeltette az átlagemberek érdeklődését e probléma iránt szerte Európában és az Egyesült Államokban.

A viktóriánus kor utolsó éveiben a légkör a legeltökéltebben homoszexualitás-ellenes volt, és a legkevésbé kedvező ilyen irányú kapcsolatok létesítéséhez. És mégis, a Kinsey-felmérés eredménye: az összes orgazmus 6,3 százaléka homoszexuális eredetű volt, 69,4 százaléka heteroszexuális, 24 százaléka származott önkielégítés és éjszakai magömléstől, 0,3 százaléka pedig állatokkal történt. Ebből is látszik, hogy az 1890-es korosztály nem sokban különbözött azoktól, akik két vagy három évtizeddel később születtek.

A viktóriánus erkölcs elfojtott mindenfajta társalgást a szexuális életéről, megakadályozta a szexuális élet megértését, és (legalábbis részben) a szexuális élvezeteket. A szexuális cselekedeteket és érzéseket büntudattal és szégyénérzettel itatta át.

És mégis, a szexuális viselkedés, beleértve a homoszexualitást is, szinte ugyanolyan volt a viktóriánus időkben, mint amilyen ma.

TÁRSKERESŐK

Budapestiek

(postaköltség: 9 Ft)

- Keresem azt a hűséges, önálló, független, kulturált fiút, akivel tartósan lehetnék boldog. Örökösödés lehetséges. Jelige: Kellemes hatvanas 2-8/9.

- Suhogó vessző, csatogó szíj, csupasz alfél: ha Neked is ez a Gyönyörök Kertje és nem vagy több 30-35 évesnél, ne habozz. Én 37/179/74 vagyok, rengeteg szőrrel, bajuszszal, nagyon rövid hajjal. Jelige: Porosz iskola 2-8/26.

Castello

Ha szemérmes vagy, de szükséged van a saját, vagy a barátod aktképére, fordulj Castellohoz! Castello új szolgáltatása: portrék, aktfotók készítése díszkréten és előítéletől mentesen. Cím: Castello, 1399 Budapest, Pf. 701/759

- Budapesti, 33 éves, 170 cm magas, 55 kg, lányos srác vagyok, barna hajjal, kék szemekkel. Keresem férfias barátomat 35 évesig, tartós kapcsolatra, aki szeret kirándulni és imádja a természetet. Fényképnek örülnék. Jelige: Várok rád 2-8/10.

- 40/170/70, arányos, vékony testalkatú, budapesti férfi vagyok. Szeretnék újra szerelmes lenni. Keresek egy hűséges, romantikus fiút 18-35 éves korig. Fontos, hogy kellemes külsővel rendelkezzi! (Mint én.) Ha tudsz írni telefonszámot, akkor hamarabb találkozhatnánk. Lényeg, hogy te is hasonlóval rendelkezz! Jelige: Várok rád 2-8/16.

- 31/184/75 budapesti srác keres barátot, aki vékony testalkatú és monogám legyen. Szeresd a jó zenét, a természetet és ha összejön, engem is. Jelige: Videotip 2-8/14.

- 30 éves cigány, 170/60 srác keresi barátját. Társaságra, szeretetre és egy igazi, jó szexuális kapcsolatra vágyom. Nem

KÜLÖNÖSEN KEDVEZŐ

hirdetési lehetőséget kínálunk közületeknek, vállalkozóknak.

A MÁSOK-ban egy egész oldalas hirdetés ára 20 ezer forint + áfa. A kisebb méretű hirdetések arányosan olcsóbbak.

Akik folyamatosan kívánják reklámozni cégüket, kedvezményt kapnak: a második hónaptól havi 3% árengedményt adunk. Így: a 2. hónap 3%, a 3. hónap 6%, a 4. hónap 9% és így tovább. Aki tehát fél évre előre lekötli (és természetesen előre kifizeti) reklámját, már 15%-os kedvezményben részesül. Aki egy évre előre teszi ezt, az 33%-os kedvezményt kap. Ez utóbbi esetben egy egész oldalas hirdetés esetén több mint 79 ezer forintot takaríthat meg.

Várjuk a vállalkozók jelentkezését, hirdetési szövegét.

Postacímünk: 1399 Bp., Pf. 701/759.

INGYENES SZOLGÁLTATÁSUNK

Aki hirdetni szeretne a MÁSOK-ban, fog egy papírlapot és kézzel vagy géppel néhány sorban leírja, amit ismertetni szándékozik. Tesz hozzá egy jeligét, végül zárójelben megadja a címét, ahova a válaszleveleket elküldhetjük. Ezt a címet természetesen nem közöljük le lapunkban.

Aki a hirdetésre válaszolni akar, levelét egy bélyeggel ellátott borítékba tegye, de ne címezze meg, mert a címet mi írjuk rá. Ezt így egy borítékban küldje el a mi postacímünkre: 1399 Budapest, Pf. 701/759.

A bélyeg ára budapesti címre 9 forint, vidékre 15 forint, külföldre 40 forint.

A lapzártánk a hónap közepén 10-15-e között van. Ha eddig beérkezik a levél, akkor a kért sorok biztosan benne lesznek a rá két hétre megjelenő lapunkban.

vagyok professzor, te sem kell, hogy az legyenél, de azért az értelem nem kizáró ok. Jelige: Hosszútávfutó 2-8/19.

25-30 éves, aktív barátot. Ha tartós kapcsolatra vágysz, és még egy fényképed is van, írj! Jelige: Dávid 2-8/25.

- Nagylelkű, 37 éves,

Szép, jó alakú fiúk

jelentkezését várjuk. Olyanok írjanak nekünk, akik nem riadnak meg a fényképezőgép látványától. Az eddig megjelent képeinkből láthatják, nem pornó fotózásra gondolunk.

Nem árt tudni: bevételeink éppen fedezik a nyomdaköltségeket. Fizetni így a modelleknek nem tudunk. Olyanok jelentkezzenek, akik élvezik, hogy szép képek készülnek róluk, szívesen vesznek részt lapunk társadalmi munkában való létrehozásában. Emlékeztetőül a címünk: 1399 Bp., Pf. 701/759.

- 24 éves, aktív sportoló fiú (185cm/75kg) keresi kifejezetten izmos, jóképű férfiak barátságát. Fényképes válaszleveleket kérek. Jelige: Sportolók és táncosok előnyben 2-8/21.

bajuszos, szemüveges pesti medveféle aranyos 25-32 körüli, művelt barátot keres. Jelige: Szellem, test, lélek 2-8/26.

- 32/174/72, független, jó megjelenésű, budapesti lakással rendelkező srác barátot keres. Jóképű, 18-30 év közötti, nem kövér, aktív, intelligens fiúk levelét várom vidékről is. Bajuszos, szakállas srácok ne írjanak. Fénykép nem hátrány. Jelige: Tartós kapcsolat 2-8/22.

- 36 éves MAZO srác megismerkedne fiatal fiúval, aki kedvelne egy mazo sráccal mindent megcsinálni. Sovány és szörtelen fiú vagyok, sötétbarna a hajam. Jelige: Korbács 2-8/30.

Vidékiek

(postaköltség: 15 Ft)

- 18 éves, karcsú, reprezentatív fiú keres egy izmos testű, kifejezetten csinos, jó anyagiakkal rendelkező

- Nős, zöldszemű, barna hajú srác (170/70) keresi Dunaújváros környékén, szintén nős, szelíd, megértő, diszkurált barátját, 35 éves korig. Jelige: Titkos találkák 2-5/27.

- 165/54/25, vékony mind pedig a részben testalkatú fiú keresi változtatható külső szolnoki, sportos, la- adottságainkból, csakis kással rendelkező ba- kölcsönösen létrejöhe-

Orvosok és segítők

Budapest és hat vidéki nagyváros AIDS-segély-állomásának kibővítéséhez illetve létrehozásához keresünk orvosokat és segítő személyzetet. Az orvosok az alábbi városokban: Pécs, Szeged, Miskolc, Debrecen, Győr, Veszprém és Budapest AIDS-segély-állomásán névtelen tesztvizsgálatokat és AIDS-t megelőző valamint a fertőzöttek számára használható tanácsokat adnának, személyenként heti 2 órában.

A segítő személyzet is felvilágosító munkát végez, szintén heti 2 órában, az orvosokhoz hasonlóan ellenszolgáltatás nélkül.

Az orvosokat és a személyzetet - 4 éves tapasztalat alapján - a budapesti AIDS-segély orvosai képezik ki.

Kérjük a jelentkezéseket a MÁSOK szerkesztőségének címére elküldeni: 1399 Bp., Pf. 701/759

rátját 30 évesig. Jelige: Eladom a magányom 2-8/1.

- Huszonéves, magas, intelligens borsodi fiú 18-22 éves, helyes, vékony testalkatú, lányos fiúbarátot keres. Jelige: Cigi mellözve 2-8/3.

- A dolgok fényes és sötét oldalát egyaránt meglátó, de nem pesszimista, eredeti-létező dolgokban gondolkodó s élő, haladó gondolkodású, a középszerűséget messze elkerülő, kiegyensúlyozott, dinamikus, még ifjú korú, magas barna férfi vagyok. Szeretném megtalálni azt a szintén magyar származású, 34-47 éves fiatalos megjelenésű, humor valamint kifinomult esztétikai érzéssel rendelkező, nem összeaszott szívű, kifejezetten intelligens, mozgékony, jó szervezőképességű, határozott fellépésű, tőrekevő, megfontolt-egészséges szemlélő, 175 cm feletti, karcsú vagy normál testalkatú, kissé hosszúkar arcú, barna/fekete ép, de bármilyen hajtípusú, érett, férfias, Budapesten élő agglégényt, akivel (mind a formálható belső tulajdonságainkból,

16 Mások

tő-létrehozható harmóniával) egy színes, tartalmas, izgalmas, kiegyensúlyozott, jól felépített és építgető, mindig mozgásban lévő, jól működő, szimbiózisban élő egy szervezetet közösen hívhatnánk életre. Telefonszám szükséges. Jelige: Tettekől szövődik a sors 2-8/4.

- Mert mindenki fiatal, okos és szép, hát akkor: Öreg, koszos, csúnya és analfabéta oroszán társat keres. Hasonló a hasonlót, összefetregéshez. A koszos lelked is számít. Sörényem alatt nincs ész, egyébként 45/65/170. Barna sörény és szakáll. Jelige: Dzsungel 2-8/5.

- Keresem azt a 40-50 év közötti, szőrös, férfias, szép kinézetű,

nagyon aktív férfit, akit az ágyon kívül az ember, az élet, a művészetek és minden az emberhez tartozó érdek. Csak őszintén írt és új fényképpel ellátott pontos címzésű levelekre válaszolok. Jelige: Őszinteség, szerelem 2-8/6.

- Az Alföld délkeleti részén élő harmincas, jókölsejű, szakállas vagyok. Keresek harmincas-negyvenes, csak kimondottan intelligens, nem önző, kulturált barátot. Külöségeik nem, emberi értékek viszont fontosak. Fotót viszonzom. Jelige: Monogám 2-8/8.

- 40 év feletti, erősen szőrös testalkatú, sportos, aktív férfiakat keresek 180 cm feletti magassággal és arányos testsúllyal, őszintén szerető társnak. Lakásom, kocsim van, de nagyon hiányzik mellőlem egy hű aktív társ, akivel mindig, mindenkor együtt lehetek, nem csak alkalmi partner. Csak részletes levelekre és fényképes válaszra írok! Fontos a diszkréció és az érzés. Jelige: Igaz szó 2-8/12.

- Könnyű álmot adj, és rested melegét. Fejem öledbe hajtom, együtt lépünk át a kapukon. Szeretném hinni, hogy valahol létezel és üzeni fogsz nekem. Kéri Tőled egy 37/174/77, szakállas, aktív férfi. Jelige: Kék Madár 2-8/15.

- 42/167/65, sokat csalódott, nem csinos férfi öszülő hajjal és kék szemmel, saját lakással keresi azt a kimondottan humán érdeklődésű, 180 cm-nél magasabb, erősen szőrös testalkatú, sportos testű, nagyon aktív férfi ismeretségét, aki hosszú és őszinte, megértő barátságára vágyik, ami nemcsak a szexen múlik. Lehet, hogy csak Te hiányzol az életemből, de én téged kereslek. Jelige: Őszinteség 2-8/17.

A fenti rajz Ronald Woods műve. Hűséges olvasóink biztos emlékeznek még nevére. Tavaly decemberig, míg vissza nem ment hazájába a Dél-afrikai Köztársaságba, az egyik leghűségesebb munkatársunk volt. A napokban tőle kaptunk levelet és ezt a rajzot, hogy közösen irigykedhessünk, milyen fiúkat férfiakat láthat nap mint nap.

- 35 éves, jó megjelenésű, független, lakással rendelkező fiú olyan megbízható, intelligens, jól szituált állami gondozottat, román vagy színesbőrű menekültet keres, akiben barátot, társat lel hosszútávú kapcsolatra az együttélés reményében. Írhat bárki, elvált férfi vagy leszerelő katona, aki szívesen felvállal egy társas kapcsolatot, 30 éves korig. Fényképes leveleket is várok, csak olyanok jelentkezését főleg, akik a fentiekre alkalmasak, de alkalmi kapcsolat sem kizárt. Jelige: Jöjj vissza vándor 2-8/18.

- 37 éve szűz, nemi betegségektől mentes, kimondottan férfias külsővel várom azt a jóképű, művelt intelligens barátot, akivel megoszthatom kényszerű elzárkózottságomat. Első leveledben csak ... (olvashatatlan) ismerkedj! Lehetsz nő is, elvált is, idősebb is. Jelige: Győri-mendence 2-8/20.

- 21 éves, mindkét szerepet kedvelő, erős testalkatú, arányos testű, jóképű srác vagyok. Keresem olyan budapesti úriember ismeretségét, akinek minden igényét kielégíteném és aki minden tekintetben tudna támogatni és biztosítani tudná a jövőmet. Jelige: Talán sikerül 2-8/24.

- 19/170/56, vidám, romantikus fiú keresi azt a srácot (30-ig), akivel leélhetné hátralévő 50 évét. Elsősorban győri, komáromi, tatabányai vagy budapesti fiúk válaszát várom. Jelige: örök hűség 2-8/2.

Vegyes

- Róma, Nápoly, Tunézia útvonalon szeptemberben utat tervezünk, ehhez keresünk egy-két fő, lehetőleg homoszexuális utitársat, kizárólag a költségek megosztása céljából. Jelige: Három hét 2-8/13.

- Komárom megyében lakom. Középkorú, 175 cm magas férfi vagyok. Kölcsönös szimpátia esetén szobát kiadnék győri fiúnak 18-40 éves korig. Későbbiekben eltartási szerződés is köthető. Jelige: Azonnal gyertek 2-8/11.

- Keresek francia Cadinot Viedoma szexkasszetteket megvételre vagy cserére. Azonkívül keresek videóst, aki a mesacím rendszerrel felvett francia kazet-

tákat át tudja kódolni a mi PAL rendszerünkre. Jelige: Video 2-8/7.

- Már létező pécsi baráti társaságunkba hívunk olyan fiúkat és leszbikus lányokat, akik szívesen jönnek össze beszélgetni, csatlakoznának közös programokhoz, házibulikhoz. Mi 18 és 30 év közöttiek vagyunk. Mindenkinek válaszolunk. Jelige: Fiúk a pécsi csapatból 2-7/14.

- Színesbőrű fiúkat, férfiakat keresünk aktófotózáshoz. Jelige: Nemcsak Adoniszok 2-8/28.

- Utitársakat keresek augusztus végi adriai nyaraláshoz. Istria csodás kék ege alatt távol a háborútól nyugalom honol. Hasonszőrű fiatal melegek társaságában a szlovéniai gay egyesület, a Rozsa klub szervezésében tengerparti kempingezés. Ugye jössz Te is! Jelige Rózsa klub 2-8/29.

Külföldiek

- Harmincas, jóképű fiú szívesen biztosítana szállást és teljes ellátást biszex vagy homo fiúknak 18 éves kortól, fél évtől egy éves időtartamra, Szlovákiában. Jelige: Csak kettőnk titka 2-8/23.

- Hello! I want to put my address in your magazine to find a pen-friend from Hungary: Kurt Henzi, Feldeggstrasse 6, CH-3098 Köniz, Switzerland.

- Dear...! I do hope that you will be able to read this letter. I am afraid that my Hungarian is not very good so I have to write in English. I will be coming to live in Győr for a year. I would be pleased if you could inform me about gay bars, discos in Budapest and in other cities and towns in Hungary. I wonder if there is anyone I could get in contact with in Győr. I look forward to hear from you. Derek Nicholl. 27 Benbraddagh Ave, Limavady, Co. Londonderry, N. Ireland.

- Australian Chinese, 30 years old, nice, warm, attractive, friendly. Will visit Hungary July and September 1992. Seeking friendship, perhaps more - Write with phone/address soon for happy time when I arrive. Mr Bob Xu, PO Box 238, Yagona, Sydney, NSW 2199, Australia.

Most szokásunktól eltérően egyetlen, igaz, terjedelmes (11 oldalas) levélből adunk közre részleteket. Ezt a levelet egy évvel ezelőtt kaptuk, 1991. július 21-én. Már többször a kezemben volt, hogy széttépjem, aztán mégsem viitt rá a lélek. Többször elhatároztuk, hogy megállapításait közkinccsá tesszük, aztán inkább lebeszélünk magunkat róla. De tudom, hogy úgysem hagy nyugodni. Azaz, hogy nem veszünk róla tudomást, még nem oldunk meg semmit. Az ilyen és ehhez hasonló álláspontok sajnos léteznek.

Írója, aki egyébként nagyon kedves szavakkal méltatta lapunkat és sok sikert kívánt nekünk, biztosan nagyon igazságtalannak érzi a sorsot, amikor lerohadtbuzizza valaki. Biztosan emberi méltóságában érzi megalázva magát és nem talál fórumot, ahol igazságot szolgáltatnának neki.

Egyetlen megoldás létezik: kiirtani az előítéletek őrmegejét is. Először persze magunkból. Rá kell (kellene) jönnie minden gondolkodó lénynek, hogy nincsenek rohadt buzik, mocskos cigányok, piszok zsidók... Nincsenek csoportok, akikre jelzőket, tulajdonságokat lehet ragasztani. Emberek vannak. Ilyen-olyan emberek. Rohadt, mocskos, szemét, kedves, becsületes, humánus, tolvaj, tömeggyilkos, emberek. Emberek, akik föltalálják' az atombombát és a penicillint, akik csodálatos műveket alkotnak és semmisítenek meg, akik meggazdagszanak más nyomorából vagy fölládozzák vagyonukat másokért. Bonyolult, sokszínű, kiismerhetetlen, csodálatos emberek. Mindegyik az. Egytől egyig.

Az persze más kérdés, hogy van-e időnk megismereni, vesszük-e a fáradságot a végére járni ennek a csodának. Egyszerűbb beszuvasztani mindenkit egy skatulyába és utálni őket. Utálni a zsidókat, a cigányokat, az arabokat, a nőket, a buzikat, a kommunistákat. Nézzük, kiket utál a levél írója, aki

egyébként magával szemben elvárja, sőt megköveteli a toleranciát.

Tisztelt Főszerkesztő Úr!

[...] Mindjárt az első levélben kifejtem nézetemet a lap 2-es (1991 május, a szerk.) számában megjelent Lányok! Várunk benneteket!, valamint a Ronald Woods úr által írt nyílt levéllel kapcsolatban.

Kezdeném a Lányok! Várunk benneteket! c. cikkel kapcsolatos véleményem ismertetésével.

Ne akarjunk mi a nőkkel együtt menetelni és közösen küzdeni velük a jogaink elismerésére, megteremtésére érdekében, mert ez eleve lehetetlen. A tűz sohasem jön ki a vízzel.

Csak szeretnék emlékeztetni arra a közelmúltra, amikor a jogi szabályozás tulajdonképpen kimondva-kimondatlanul csak a homoszexuális szeretkezést ítélte el, a női, lesboszi érintkezést viszont nem. Hol voltak akkor a nők, hogy harcoltak volna a mi jogainkért a megkülönböztetés eltörléséért?

Nálam sokkal, de sokkal műveltebb, nagyobb tudású – és egyébként a nőket szerető – tudós férfiak állapították meg, hogy a két nem ellentéte antagonisztikus. A nőket a biológiai adottságukból adódó és eleve elrendeltetett, leszűkített érzelmi felfogásuk, értelmi színvonaluk alacsony mivolta, logikai készségük hiánya, és még hosszan lehetne sorolni a különböző negatív vonásaikat – nem teszik lehetővé, hogy kitartóan küzdenek egy nemes cél megvalósításán.

Nyilván nem mondható véletlennek, hogy a kultúrtársadalmakban a vezetőik döntő többsége férfi, az élet szinte minden területén.

Azt természetesen igen nehéz eldönteni, véleményem szerint, hogy egy férfira nézve melyik a veszélyesebb, egy buta nő, vagy egy okos nő? Társadalmunk számos területén azért is találkozunk olyan sok gonddal és problémával, mert a nők át akar-

ják venni a vezetést és uralni akarják a férfiakat.

Félek, hogy amit Robert Merle megírt a Védett férfiak c. könyvében, előbb vagy utóbb be fog következni, ha ezen az úton haladunk tovább.

Arra is oda kell figyelni, hogy a közvélemény mennyire másképpen ítéli meg a lesboszi kapcsolatot, mint a homoszexuális indíttatásút. Gondoljunk itt csak egy olyan tényre, hogy a heteroszex filmekben milyen gyakran lehet látni, amint a nők egymással is szeretkeznek. Érdekes módon ez nem kelt megütközést az olyan emberekben, akik keményen elítélik a fiús szerelmet[...]

Állásfoglalásomat úgy zárom, hogy a nőkkel való bármilyen jellegű, minőségű, mennyiségű együttműködés tervezetése, ne adj' isten még a megvalósítás megkísérlése is zsákutcába vezetné a mi tevékenységünket, harcunkat és megosztaná a sorainkat[...]

Azzal fejezném be az eszmefuttatásomat, hogy maradjunk mi hímneműek magunk között, és egymás kezét fogva törekedjünk megvalósítani az elgondolásainkat. Hagyjuk a nőket magukra, csináljanak azt, amit akarnak és szerencsétlenkedjenek, de nélkülünk[...]

Ezt követően szeretném kifejteni a nézetemet a Ronald Woods úr által írt Nyílt levél című cikkével kapcsolatban, amelyik szintén a 2-es számban jelent meg.

Álláspontom konkrét ismertetése előtt szeretném előre bocsátani, hogy ugyancsak különböző okok miatt, nem utolsósorban az ocsmány viselkedést tanúsító lesboszi lányok és az ócska cigányok és egyéb lumpen elemek miatt igen kevés alkalommal volt csak arra példa, hogy lementem a Lokálba.

Azt szeretném rögtön tisztázni, hogy az ócska jelző azért írtam a cigány szó mellé, hogy jelezzem, a rendes, becsületes, dolgozó, a társadalomba beilleszkedett cigá-

nyokkal nincs semmi bajom[...]

Ha Ronald Woods úr annyira kedveli a cigányokat, akkor javasolom neki, hogy menjen le a Duna-parton közbük, és próbálja rábeszélteni őket a kulturált viselkedésre, életformára[...]. Kíváncsi volnék népnevelő fellépésének hatására. Feltételezem, hogy olyan eleményekben volna része, amelyekre félne visszaemlékezni, ameddig csak él[...]. Tudja-e R.W. úr egyáltalán, hogy Magyarországon az összes bűncselekmény döntő többségét, főképpen a legbrutálisabb bűncselekményeket a cigányok követték el? [...]

Tiszta lelkiismerettel állíthatom, hogy Magyarországon nem a bőr színe szerint értékeljük az embereket, hanem az életmódjuk, a viselkedésük szerint. A cigányoknál az a döntő probléma, hogy eleve nem is akarnak - legalábbis a döntő többségük - beilleszkedni a kulturált, normális közösségi életbe. Ebben természetesen közrejátszhat az is, hogy minden fajnak, embercsoportnak megvannak a sajátosságai, amelyek aztán jelentkeznek az életük szinte minden megnyilvánulásában[...]

Azt meg külön is kikérem magamnak, hogy R.W. úr a mi kisebbségünket a cigányokéhoz hasonlítsa és egyformán ítéli meg a két csoport helyzetét[...]. Még rá gondolni is rossz, hogy egyes kimutatások szerint az ezredfordulóra kb. egymillió cigány lesz. Ez azt jelenti, hogy minden 10-11. magyar állampolgár cigány származású lesz[...]

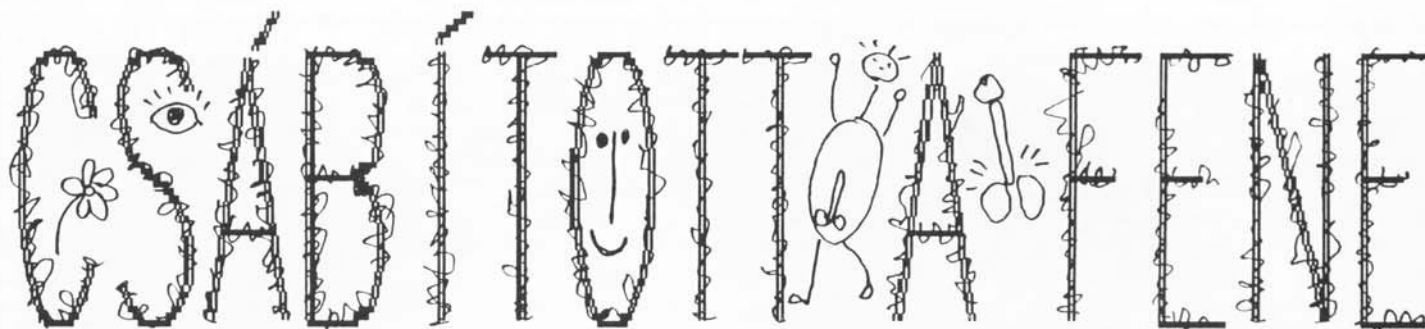
Szíves elnézését kérem, hogy ilyen sokat írtam[...]. A leveletem, illetve annak bármelyik részletét közölhetik a lapban, csak arra kérem, hogy az összefüggések érthetőek legyenek. Üdvözléssel:

Sz.L.

(1991 májusi számunk még kapható a Dobutca 17-ben. A szerk.)

Az utóbbi időben kegyetlenül sok hülye elméletet olvastam neves professzor uraktól a homoszexualitás kialakulásáról. Ezek a (sajnos) befolyásos urak állítják, hogy mi tizennyolc éven túliak megrontjuk, elcsábítjuk az ifjakat, ezért felhívják a közvélemény figyelmét védenek tőlünk való távoltartásától.

Tisztelt "tudós" urak! Engem és nagyon sokunkat senki nem csábított el!

Sokáig úgy gondoltam, saját példám egyéni történet, ki a fenét érdekelhet. Közben múltak az évek, gyűlték a megismert egyéni sorok, rá kellett döbbnem: nagyon sokan kezdték hozzám hasonlóan...

Hat-hét éves lehettem, amikor egy tizenéves fiú a nagyok felsőbbrendű önteltségével magyarázta a gyerekcsinálás menetét. Nyár volt, egy szál gatyában, lábam saruval álltam a nagy nyurga kamasz előtt, és valószínűleg tátott szájjal hallgattam, hogy a férfiak a füttyijüket bedugják a nők lyukába, oda, ahonnan a pisi jön ki. Láttam már a lányokat, a hugomat többször is guggolni és pisilni, például kirándulásaink alkalmával, meglestem, hogy lövel a lába közlű sugárban sutorogva a pisi. Oda kellene bedugni? Fújji! Arra a pisis helyre? Aztán: hogy megy az oda be? "Nem hiszem!" - mondtam a nagyfiúnak. Azt a puha kis valamit hogyan is lehetne betuszakolni egy szűk nyílásba. A nagy fiú, emlékszem, nevetett rajtam. "Amikor kell, az kemény lesz."

Nagy szemtelenség volt egy hatévestől, hogy nem hitt a tizennyéves majdnem hogy bácsinak. Ennek ellenére kinevettem. Csak a kételkedés nevetetett? Vagy ösztönösen éreztem, ily módon vehetem rá a bizonyításra, ami számomra különös élményt jelenthet? Most már nem tudok belezárni akkori fejembe. En kételkedtem, ő egyre türelmetlenebbül védte igazát.

A nagy bérház körfolyóskál futtatott udvarán álltunk, a napsütötte oldalon. "Olyat nem lehet csinálni." "Kis buta. Már én is tudom csinálni. Csináltam is." "Ha igaz lenne, meg is tudnád mutatni." "Olyat nem csinál az ember mások előtt, mint ahogy nem szarik ide az udvar közepére." "Nyitva a pince. Nyáron senki nem jár le. Ott mutasd meg, ha tudod."

A nagyfiú vonakodott, végül is egy ilyen taknyos előtt nem nagy dolog, ha feláll a füttyköse. Társai vagy a lányok előtt szívesebben büszkélkedett volna férfiasságával. Erdemes azonban megjegyezni: soha nem hagyjuk ki, ha lehetőségünk kínálkozik a minket dicséző szavak meghallására. Nemcsak a mutogató emberek szeretnek kislányok elé állni parkokban, sőtét lépcsőházakban, nemcsak színeszek élvezik, ha nézik és megtapsolják produkciójukat. A férfiasságunkra a legelső merevedéstől az utolsóig különösen büszkék vagyunk. Ez a kis kamasz pedig még a legelején tartott, nem sok sikert gyűjtethetett össze, inkább valószínű, hogy semmit, legyőzte hát szégyenérzését és jött utánam a pince felé, majd le a hűvös sötétbe. "Na gyere! Mutasd, ha tudod! Na, nem mered?! Nem is vagy rá képes."

A fiú persze lejött és bizonyított, én álmélkodtam. Ennyire emlékszem. Hogy milyen és mekkora volt neki, nem ragadt meg agytekervényeimben. Valószínűleg azért nem, mert akkor talán még nem váltott ki bennem akkora szívdobogató hatást egy álló nemi szerv. A lényeg azonban: ez volt az első eset, hogy lecsaltam valakit, méghozzá egy fiút a pincébe.

Ez a pince később lett igazán fontos az életemben. Tízéves korom után egyre több időt töltöttem lent rejtekadó sötétjében. Szüleim nem értették, hogy én, akit korábban csak verés beígéréssel lehetett szénért, fáért lezavarni, mitől lettem olyan engedelmese, sőt kérés nélkül is pincébe járó.

A nagy bérházban hatan voltunk fiúk, nagyjából azonos korúak. Egyszerre ismerkedtünk az étellel, saját testünkkel. Az első pinceügyem inkább jópofa sztori. Egy későbbi eset már értékelhetőbb! Arra a füttyire már emlékszem, tehát jelentett valamit. Persze akkor is én csaltam le a barátomat a pincébe. En tizenegy, ő tizenhárom éves lehetett.

Élesen emlékszem a szavakra, Feri alakjára, ruházatára is. Beszélgettünk. Hogy miről? Természetesen a nőkről. A harmadik emeleten a körfolyosó széles kőpárkányára könyököltünk, és vitattuk az élet dolgait, mint a nagyok. Feri akkor kirukkolt azzal, hogy elárul egy titkot, megdugott egy lányt. (Ma már tudom, hogy nagyot hazudott, tekintélyt akart előttem, a kicsi előtt. En ugyanis fiatalabb voltam nála, de erősebb felépítésű és magasabb. A tekintélyt pedig állandóan tartani kellett. Ezt persze akkor még nem tudtam.)

Részletesen leadtam, miképpen követte el. A szám táva maradt, talán a nyálam is csorgott, leginkább az a jelenet fogott meg, amikor ecsetelte: a ki-becsúsás közben milyen fantasztikus érzés volt, ahogy a makk dörszólódott a hüvely puha recés falához.

"Álljunk meg! A makk?! Azon bőr van. Hogyan dörszólódhat akármire is?" Feri kinevetett, folytatni akarta. Már hatéves koromban is megakasztottam a mesélőt az izgalmas részeknél. Azóta sok év telt el, a merevedés nálam is napirenden volt. Magamra nézve is izgattak a részletek. Feri újra és újra nekilendült, hogy a számára fontos, értékelhető részeket elemezze, én azonban mindig visszarántottam. "A makkon bőr van!"

Azt hiszem, innen kezdődik az emlékek sora. Ez az abszolút nullpont, azaz jön a numero egyes.

A széles kőpárkánytól hátraleptünk, le néhány fokot a szűk cselédlépcsőn, ahol ilyenkor délután senki nem járt. A sliccén kiemelt kis húsdarab puhán-tetetlenül lógott, nem is ez lepelt meg, hanem hogy szőrös közegből emelte ki. Eppen csak kezdődött pihésedés, vagy komolyabb szörzet volt-e, arra nem emlékszem, rám akkor bozontos erdő méretű hatással volt.

"Te, várjál... megláthatnak...menjünk le a pincébe! Nekem miért nem jön le? Beteg vagyok? Orvoshoz kellene mennem? Segíts,

mit csináljak?" Arra emlékszem, hogy be-széltem, folyamatosan, hogy gondolkozni se tudjon, csak jöjjön utánam. Hol a fenében tanultam ezt?! Később is, azóta is jól bevált. Ha már elindult a folyamat, csak úgy lehet a számomra kedvező mozgásirányban tartani, ha gondolkodási időt sem hagyok partneremnek.

Lent a pince labirintusában előbb körberohantam, nincs-e véletlenül zavaró felnőtt a mélyben, aztán szegény Feri álmélkodhatott, hogy már a bokájánál gyűrődik nadrágja. Néztam, bámultam miként csúszik hátra a bőr, egyszer, kétszer, háromszor, közben kezdett vérrel megtelni, kértem, csak a tanulás kedvéért hadd fogjam meg, mennyire megy nehezen hátra, közben nyavalyogtam, hogy az enyém nem olyan, ő vigasztalni próbált, kértem, segítsen nekem, fogja meg és húzza, mert nem tudom, mennyire lehet, hol a határ. Meggértettem vele, hogy lassú gyakorlásomat végigasszisztálja. Naponta mentünk le a pincébe, és milliméterről milliméterre haladtunk.

Amikor a legutolsó milliméter következett és több helyen is vérzett a felrepedt bőr, de végül is hátracsusszant, megállt a makk mögötti mélyedésben, négyen örültek a teljesítménynek. Közben ugyanis, akit csak tudtam, lecsaltam a fiúk közül. (A hatodik fiú később érő volt, ő csak két év múlva következett.)

Jó húsz évvel később olvastam Günter Grass egyik novellájában, hogy kamasz korukban rendszeresen kiúsztak a tengerben félig elsüllyedt hajóroncsokhoz, fent a dől fedélzet szélén egymás mellé álltak, gyors ütemben rázták füttyköseiket. Az győzött, akinek kamasz-teje messzebbre spriccellt, több sirály többször tudott fordulni a cseppekkel. A távolság és a kiadós mennyiség volt a mérce. Igen. Tehát nemcsak én, nemcsak mi itt Budapesten a bérház pincéjében csináltuk, hanem ők is fent északon. Persze akkor még ott lent a pincében nem tudhatuk ezt. Mértük, kinek hosszabb és vastagabb, ki élvez el előbb, kinek jön nagyobb mennyiség, és adott időn belül ki tud többször eredményesen férfi lenni.

Hatunk közül én voltam a legfiatalabb. Soha sehol nem olvastam homoszexualitásról, abban az időben még a hetero pornólapok is ismeretlenek voltak nálunk. Úgy csináltunk mindent, hogy közben lányokról beszélünk és hogy hogyan dugjuk őket. Később, amikor testünk észrevétlenül közel került egymáshoz, akkor is azt hazudtuk, hogy lányokat dugunk, közben nagyon szorosan öleltük már egymást.

Végül is ha megkérdem, ki, milyen és hány éves bácsi csábított el engem, szégyenkez-nem kell. Engem senki nem csábított el, senki nem mondta meg, mit és hogyan csináljak. Honnan a fenéből jöttem rá mindekre?? Nem tudom.

Nos, "tudós" urak, mindez hogy illeszkedik elméleteikbe?

B.G.

B
E
R
M
U
D
A

Mint itt a MÁSOK hátsóiban megjegyeztem, a melegek előszeretettel kapkodnak magukra olyan cuccokat, amelyek kifejezetten jól állnak nekik.

A dekoltált trikó volt akkor a példám, amelyből az embernek a fél melle kilóg, és amely borzasztó jól tud állni, amennyiben a konditeremben töltjük a fél életünket, vagy netán - mint végső lehetőség - izompótló szilikonsűrítményt operáltatunk be mellkastájjal.

A melegek túlnyomó többsége egyik megoldásra sem hajlik, a hasig dekoltált trikó felvételére viszont annál inkább.

Most újabb örületnek hódolunk - évek óta immár, de idén tetőzik - úgy hívják, hogy bermuda nadrág.

A Pál utcai fiúk hordtak ilyesmit hajdanán, a századfordulón. Pipaszár lábbaik harangnyelvként himbálóztak a lazára szabott, térdig érő pantallóban, s gondosan visszahajtott térdzoknit, meg bakancsot hordtak hozzá. Már a könyv illusztrációin is impozáns

N
A
D
R
Á
G

látványt nyújtottak, hát még a kor stílusát oly érzékletesen elővarázsoló filmben!

Nos, ez a nadrág most a melegek lábain himbál, a testi alulfejlettség lidércét kölcsönözve, s ezáltal a fiatalság látszatát kelteve. Elvégre ha valaki úgy néz ki, mint Nemes-csek Ernő az első világháború idején, közvetlenül tüdőgyulladásos halálát megelőzően, akkor az tulajdonképpen olyan, mintha fiatal lenne.

Vannak persze egyéb esetek is. B. például, kinek térdje oly csekély távolságban van bokájától, hogy azt hihetnők, nem is térdnadrágot, csupán egy kinőtt gyermekkori pantallót kapott magára.

A húsos lábú megereszkedett combbicepsszel, illetve kvadrocepsszel rendelkező C. esetében viszont a bermuda kifejezetten szerencsésen ápol és eltakar. Legalábbis térdhosszilag. Sajnos alatta már mindent megmutat. Mert a sors úgy rendezi, hogy formátlan combokhoz csak a legkritikább esetben párosít esztétikus vádlikat.

D. lába egy kissé szőrös. No, nem nagyon, csak annyira, mintha kopaszodó fejről oda vándoroltak volna a hajszálak, hogy ottan egymással nászra kelve irgalmatlan mennyiségben elszaporodjanak. Utálta a rövidnadrágot, amely teljes díszszemlére sorakoztatta fenéktáji szőrzetét. A sűrű tincsek mostantól csak vádlóján kunkorodnak, sőt hírek szerint már ott sem, mert a szálatat körömollóval rövidre nyírogatja. Lassan már csak egy gondja marad, hogy operáltassa karcsúvá elefántbébi-kecsességű bokáját.

Egyszóval a bermuda nadrág mindenkinek majdnem jól áll. De leginkább azoknak, akiknek a lába nem túl rövid, illetve nem túl hosszú, nem túl vékony és nem túl vastag, nem túl csupasz és nem túl szőrös.

Mondom, majdnem mindenkinek.

(ts)

A MÁGUS IS ÁLDOZAT

Lehet-e az AIDS-ről bestsellert írni? Johnson, a mágus megmutatta, hogy lehet. A hajdani kosárlabda-sztár könyvét Magyarországon is percek alatt szétkapkodták.

Pedig nem szól másról, mint alapfogalmakról: mi a HIV, mi az AIDS és hogyan lehet elkerülni. Megpróbálja eloszlatni a homályt és az előítéleteket. Nem győzi hangsúlyozni az óvszer fontosságát és a jelenlévő veszélyt. Könyvében több HIV-pozitív és AIDS-beteg (köztük olyan is, aki már azóta meghalt) ír életéről és a vírus, a betegség és a depresszió elleni küzdelméről.

Earvin Johnson mindenkihez szól: a homoszexuális és kábítós gye-
rekek szüleihez, az otthonról elszökött hajléktalan fiatalokhoz, drogo-
sokhoz, fertőzöttekhez és egészségesekekhez egyaránt. Olyan apró
részleteket is tisztáz, hogy milyen módszerrel vásárolj kondomot, ha
szégyelled magad, hogy használd, hogy beszéld meg partnerreddel a
biztonságos szexet, stb.

A szerző, ez a 207 cm magas óriás, aki Amerika báltánya volt, most
a vírussal küzd életre-halálra. Amikor megkapta a pozitív leletét,
nyilvánosságra hozta. Visszavonult a kosárlabdázástól és harcot indí-
tott a tudatlanság ellen, aminek ő is áldozatul esett.

Könyvének címe: AIDS? Elkerülheted!

Meleg lap Jégországból

Negyedévenként megjelenő lap indult Izlandon Sjónarhorn (Nézőpont) címmel. A mind-
össze nyolcoldalas kiadvány szí-
nes hírek, mozgalmi és
AIDS-információk mellett né-
hány nagyobb cikket és recenzió-
kat közöl. Kiadója a Samtökin 78
nevű szervezet.

Levélcímkük: Sjónarhorn, Póst-
hólf 1262, IS-121 Reykjavík, Ís-
land-Izland.

HOLTSZEZONI CSEMEGE

Még mondja valaki, hogy a nyár holtszezon a színházi világ-
ban! Most nem az Aida óriási reklámmal beharangozott előadá-
sának fergeteges bukására gondolok, hanem a valódi színházi
csemegére, a Karinthi Színházban bemutatott Crowley-darab-
ra. Sajnos csak húsz előadás jogát szerezték meg. Tekintettel a
kis befogadású nézőtérre, félok, hogy az érdeklődőknek csak tö-
redéke fogja látni a produkciót.

A Fiúk a csapatból (The boys in the band) alapműnek számít.
Ez volt az első darab, amely, húsz évvel ezelőtt, előítéletmentese-
n, a felszín alá nézve foglalkozott a homoszexuális világgal.

A magyar szövegkönyvben itt-ott maradtak ma már kissé po-
rosnak ható mondatok (gondolok itt például az erkölcsrendé-
szetre való többszörös utalásra), de a mű így is friss, mit sem
vesztett aktualitásából, erejéből.

A vidám, születésnapj bulinak induló estét egy kívülálló fel-
bukkanása megzavarja és kizökkenti megszokott medréből. A
kis csapat hamarosan az Albee-féle élvezoncolás útját járja,
nem kímélve sem önmagukat, sem egymást (a darab Albee: Nem
félünk a farkastól című drámájának homo változata).

A szereplők szinte kivétel nélkül hitelesen és sokszínűen ábrá-
zolják ezt az életformát, a gyötördésekkel, vívódásokkal, önámí-
tással, féltékenységgel, barátsággal és szerelemmel tele meleg
életet, de talán helyesebb azt mondani: életet, amely nem is kü-
lönbözők olyan nagyon a többségétől.

Mart Crowley: Fiúk a csapatból című meleg-darabját táblás
házakkal játsza a Karinthi Színház. A kritikák egyhangú dicsé-
retéből kiderül, hogy az emberek, ha igazán jó művészi alkotás-
sal találkozhatnak és ezen keresztül nyernek bepillantást a
homoszexuális világba, félre tudják tenni előítéleteiket, objektí-
vek tudnak maradni.

L.L.

„A dolog lényege: a drámának mondandója van. Egy előítélet
ellen veszi fel a küzdelmet, arról szól, hogy ehhez a fajta másság-
hoz is joga van annak, aki éppen ilyen és nem tud más lenni. S

minthogy ezt roppant szórakoztatóan teszi, a színházi este nem-
csak tanulságos és elgondolkodtató, de élvezetes is.” (Pesti Ri-
port)

!!!

„*A Fiúk a csapatból* sikere egyelőre kétséges, mert a húsz
előadást csak 4 ezer néző láthatja - a szerző most csak ennyire
biztosított jogot. Talán az sem véletlen, hogy a nagy közzínházak
eddig nem merték vagy nem akarták, hogy efféle téma színükre
kerüljön, amikor pedig a világ rég túlhaladta a konzervatív felfo-
gást; sőt nemrégiben önfeledten, előítéletek és averziók nélkül
emlékeztek Freddie Mercuryre.” (Reform)

!!!

„Borotvaélen táncolnak a szituációk, de egy pillanatra sem
csúsznak le róla. Hiteles emberi sorsok, megrázó erejű minidrá-
mák bontakoznak ki a színpadon. Mart Crowley fő érdeme, hogy
nem sajnáltatja, nem parodizálja, nem ítéli el, de nem is emeli
erkölcsi magaslatra az azonos neműekhez vonzó férfiakat,
hanem a másság kialakulásának társadalmi és egyéni háttereit,
elrendeltségét igyekszik sokszínűen megfogalmazni, érdeke-
szítő színjátékká formálni és ezáltal elfogadtatni.” (Kurír)

!!!

„A szerző belülről közelíti meg az amerikai homoszexuálisok
zárt világát, s ez darabjának legfőbb érdeme. Gördülékeny, sok-
szor igen nyers, élesen poentírozott, de szellemes dialógusokkal
sokkolja mindvégig a nézőket.” (Új Magyarország)

!!!

„Az acsarkodó, a másságot kitagadó mai világban még mindig
elég meleg dolog a homoszexuálisokról beszélni vagy éppen a
színházban találkozni történetükkel.” (Népszava)

Szomszédolás

Mindenki számára meglepetés volt, amikor kiderült, hogy Kassán, ebben a kis szlovák városban, milyen pezsgő és jól szervezett a melegélete. A kassai kollégák kétszáz(!) tagú egyesülete figyelemmel követi a szomszédos országok hasonló újságait, egyesületi híreit, rendezvényeit.

Egy lengyel lapból jutott a tudomásukra, hogy a közeli Miskolc városában megalakult a Homeros Miskolc. Egy percig sem tétlenkedtek, felvették velük a kapcsolatot és ismerkedő látogatásra hívták őket.

Most közöljük Flecker István, a miskolci egyesület alapítótagjának útibeszámolóját:

A kassai testvérszervezet június 20-án hívott minket egy kis szomszédolásra. A város önmagában is sok látnivalót kínál. A főleg klasszicista és eklektikus épületekből álló óváros sétálóutcáján érdemes végigbandukolni. Nemcsak a kirakatok és a dóm miatt, hanem az itt fellelhető Deny bárrért is, amely a kassaiak egyik kedvenc meleg szórakozóhelye. A Deny presszóból és pinceborozóból áll, és az indifferens közönség is szívesen látogatja. Ezen az utcán (egy kis túlzással azt is mondhatnánk: a meleg negyedben) több olyan étterem, presszó és söröző is kínálja magát, ami kissé bemelegedett, ahová az ismerkedés reményében térhetünk be.

Olcsó és gyors étkezést lehet lebonyolítani a pályaudvar éttermében. A megtakarított időt és pénzt a szomszédos presszóban érdemes elverni, ahol esetleg újabb kalandok várnak ránk. Itt este nyolcig múlathatjuk az időt, utána bezár.

Mi két kocsival, nyolcan érkeztünk a látogatásra Kassára, ahol már vártak ránk a helybeliek és elkalauzoltak a klub-

jukba. Ezt a helyiséget (a vasútállomástól tíz perces sétával elérhető) közösen bérlik egy népitáncsoporttal. A táncosokkal a lehető legjobb a kapcsolatuk. Ezt mi is örömmel tapasztaltuk, amikor ottlétünk alatt váratlanul megérkeztünk, mert fellépésük volt és a ruháikat a klubban tartják. Nagyon barátságosan üdvözöltek, bár mi kissé zavarban voltunk, mert tudtuk, az együttes tagjai nem melegek. Itthon nem vagyunk hozzászokva a külvilág ilyen fokú toleranciájához és nyitottságához.

Szlovák vendéglátóinkkal magyar, német és angol nyelven igyekeztünk megértetni magunkat, igen jó eredménnyel. Persze egyszerűbb volt az érintkezés az itteni magyar kisebbség tagjaival. Úgy tapasztaltuk, a kisebbségi lét csupán szexuális és semmi esetre sem nemzeti hovatartozásukból fakad.

A klubban minden második szombaton este 9-től hajnalig műsorral egybekötött diszkót tartanak. Ez alatt az idő alatt egy büfé áll a szomszédok rendelkezésére.

Ha valaki érrefelé látogat, akkor érdemes fölkeresnie a Hotel Európát, ami ugyan szállodaként már nem üzemel (szobát a CSAD utazási irodában lehet bérelni 100-200 koronáért), de kávéháza és étterme nyitva van. Itt szoktak találkozni csütörtökönként a kassai melegéletek és az idegent sem nézik ki maguk közül.

Az ismerkedés olyan jól sikerült, hogy szeretnénk, ha folytatása is lenne. Most mi hívtuk őket vendégségbe Miskolcra. Erre a látogatásra szeptemberben kerítünk sort. Remélem, hogy kedvet kaptok a velük és a velünk való találkozáshoz, ezért álljon itt a két szervezet címe:

Moco Péter, Husková 25, Kosice 040 11, Csehszlovákia

Homeros Lambda Miskolc, 3545 Miskolc, Pf.554

Mindnyájatokat szeretettel várunk.

A csehszlovák melegéletek is félnek Szlovákia függetlenségétől

Más csehszlovákiai kisebbségekhez, így a magyarokhoz hasonlóan a melegéletek is tartanak Szlovákia függetlenségétől, mert félő, hogy az új államban, ahol nagyon erős a katolikus egyház befolyása, elveszítetik mindazokat a vívmányokat, amelyeket Havel Csehszlovákiájában szereztek – írja a Gai Pied hebdó, a francia melegéletek hetilapja.

„A különválástól a melegéletek semmit sem nyerhetnek” – mondta Jiri Hromada cseh színész, a Soho nevű országos meleg szervezet megalapítója. „A szlovák meleg csoportoknak sokkal több problémával kell megküzdeniük, mint a csehországi egyesületeknek. A Szlovákiában befolyásos katolikus egyház ott gáncsolja a melegéleteket, ahol tudja. A május eleji pozsonyi konferencia idején lezajlott felvonulást sem tudtuk úgy megtartani, ahogy szeretnénk volna. Az egyházi hatóságok miatt nagyon diszkréteknak kellett lennünk” – mondta Hromada a Gai Piednek.

Csehszlovák meleg aktivisták szerint semmi remény sincs arra, hogy a nacionalista pozsonyi parlament meghallgassa a melegéletek követeléseit, miközben a prágai szövetségi kormány nagyon sokat tett értük. Lejjebb szállította például a beleegyezési korhatárt, s egy olyan törvénytervezet is fekszik a parlament előtt, amely előírja a melegéletek kapcsolatok egyenjogúságának elismerését.

EURO-TÁRSKERESŐ

A páneurópai gondolat jegyében folytat partnerközvetítést egy németországi klub, a würzburgi székhelyű Contact Euro-Club, amely a vasfüggöny lebontása nyomán Magyarországra is szeretné kiterjeszteni tevékenységét.

A klub saját adatbankján és apróhirdetésekkal teli, CEC nevű kiadványán keresztül hozza össze az ismerkedni vágyó melegéleteket egész Európában.

Akik érdeklődnek a klub szolgáltatásai iránt, a következő címre írjanak: Contact W.A., Pf. 5428, D-8700 Würzburg, Németország

TÚL JÓ?

Nagy, világos tágas, fényes. Nem lefelé megyünk a lépcsőn, hanem fölfelé. Szokatlan, szép. Az Arizona mulató nem hasonlít a legtöbb meleg bárhoz, lokálhoz, diszkóhoz. Ragyogó termei jobb napokat láttak, történelmük, hangulatuk van.

Háborog is a közvélemény. Szerintük ez a hely túl jó a buziknak. És a melegéletek? Hát, kérem szépen, ők mindent megtesznek, hogy megfosszák varázsától a patinás helyet.

Nem sikerült rájönni, hogy valaki csak brahiból vagy spórolásból lopja le állandóan a csapokat. Esetleg az áruk-ból teremti elő a belépőjegyre való? Ugyanez a helyzet a kevésbé értékes véccélhúzókkal is, amiknek a hiánya végképp balkáni állapotokat teremt. A láncocskával nélkül lehetetlen eltávolítani azt a bizonyos végterméket, ami ott bűzlög egész este.

És vajon a csikkeket miért nyomják el rendszeresen az asztalok? Irritál valakit a fényes bútor, vagy olyan részeg, hogy nem tudja eldönteni, melyik hamutartó az igazi?

A látogatók (biztos nem az összes, csak egy lelkes, aktív és - úgy tűnik - törzsvendég része) összeszövetkeztek a szegény flóra kiirtására is, és a földbe nyomott cigarettacsikkokkal rövidítették a sötétben, füstben kornyadozó zöldségek végnapjait. Nem mindenki veszi a fáradságot, hogy a növényekig menjen. Sokan laza eleganciával a padlószőnyegre tapossák az izzó parazsat. Az Arizona ennek ellenére még nem gyulladt ki. Csak az ott dolgozók feje, akik nap mint nap próbálják eltüntetni a rongálás nyomait.

És valakire rászólni, hogy: te, figyelj csak, ott a hamutartó - olyan snassz.

- ró -

GYÁSZOLUNK

Megvan az első saját halottunk. Egy évvel ezelőtt, amikor elindítottuk lapunkat a MÁSOK-at, egy jó kiállítású, értelmes arcú fiatal ember jelentkezett nálunk, szívesen dolgozna nekünk - mondta. Szeretné, ha kapna egy teljes oldalt, amelyet ő gondozna, hozná rá a híreket.

Olyan körből szállítaná első kézből az információkat, amelyek eléggé zárt világ. A magyarországi HIV-fertőzöttek életéről tudósítana. Ő ugyanis szintén fertőzött.

Én ekkor találkoztam először fertőzöttel - legalább is akiről tudtam, hogy vírushordozó. Jól megnéztem magamnak. Kicsattanóan egészségesnek látszott. Tele volt tervekkel. Ambíciózusan sorolta mit szándékozik tenni a Pluss egyesületben, milyen felvilágosító munkára lenne szükség Magyarországon. Nagyon sok mindent felsorolt.

Az eltelt egy év alatt tapasztalhattuk, nem lankadó erővel küzdött kitűzött céljai eléréséért: plakátokat tervezetett és intézte a nyomdai munkákat, ragasztotta az elkészült hirdetményeket, előadásokat tartott klubokban, sőt az egyetemen is.

Egy kicsit pontatlan voltam az előző mondatban. Azt írtam, hogy nem lankadó erővel. Decemberben, vagy talán januárban vettem észre, hogy a határozottan jókötésű fiú soványabb lett, telt arca elkeskenyedett. Továbbra is dolgozott nekünk, de valahogy nagyobb lendületet kellett vennie minden tette előtt. Kérte: a bölcsész karon meghirdetett előadását tegyék néhány héttel korábbra, mert jogy az ereje, nem akar kicsúszni az időből.

Áprilisban nagy csapás érte: meghalt a barátja. Így már a második társát rabolta el a vírus. Valósággal kicsúszott a lába alól a talaj.

Még találkoztunk, még beszélünk, még adott híreket, de már nem tervezett, már nem ígért semmit. Eddig erőt adott neki az AIDS elleni küzdelem. Ettől kezdve azonban az volt a véleménye, hogy

Magyarországon sokan jól megélnék abból a pénzből amit az AIDS-szel kapcsolatos felvilágosításra kapnak, miért pazarolnák el akkor arra amire eredetileg szánták az összeget.

Próbáltunk erőt szuggerálni barátunkba, ne adja fel eddigi küzdelmét. Jó, jó - mondta. Írok egy összefoglaló anyagot, tegyék be a MÁSOK-ba.

Megígértük. Miután postán megkaptuk Gyuri Utolsó üzenet című írását, néhány kérdést szeretnénk volna feltenni, pár dolgot pontosítani akartunk, telefonon kerestük. Sehol nem találtuk. A kórházban is rendre azt a választ kaptuk, hogy éppen most nincs bent. Túlzottan süket csönd volt körülötte. Mindezt nagyon gyanúsnak találtuk. Gyurit ugyanis mindig el lehetett érni. Végül megkaptuk a hírt...

Nem ezt nem lehet felfogni. Idős embereknél is hihetetlen amikor megtudja az ember a végső szót, de ha valaki ilyen fiatalon távozik, az szörnyűséges. Hogy tudtuk fertőzött és fel kellett készülnünk a legrosszabbra is? Igen. Más dolog azonban amikor valóban lezár mindent a halál.

Találkoztam életemben sok klassz értékes emberrel. Gyuri közülük is kimagaslott. Hat éven keresztül tudta, hogy rövid élete lesz. Így volt képes ember maradni, főlénk magasodni. Halála mindannyiunknak nagy veszteség.

Ő volt az első fertőzött akivel találkoztam és ő az első ismeretségi körömben akit legyőzött a vírus. Nagyon megrázott végleges távozása.

Miután megtudtam a szörnyű hírt, újraolvastam Gyuri összefoglaló írását az Utolsó üzenet. Döbbenetesnek találtam: aki tudja, csak napjai vannak hátra, hogy képes ilyen higgadt, megfontolt gondolatsorokat papírra vetni?

Kérek mindenkit, tisztelettel, áhítattal olvassák Gyuri "palackpostáját", Utolsó üzenetét.

Takács B. Gábor

UTOLSÓ ÜZENET

Mindenki azt hiszi, hogy velem nem történhet meg. Én is azt hittem.

Szomorú és elkeseredett ember vagyok. 1992-öt írunk, már hat éve küzdök a fertőzéssel és most családodtnak érzem magam...

Az AIDS-szel való küzdelemben nem a betegséggel való szembesülés a legnehezebb. Sokkal fájóbb elszenvedni mindazt az előítéletekből és tudatlanságból táplálkozó megaláztatást, amely az AIDS-t övezi.

22 éves voltam, amikor kézhez kaptam a HIV-pozitív leletemet. Szándékosan mentem el szűrésre. Friss érettségivel, szakmával a kezemben, másfél éves katonai szolgálat után előttem állt az ÉLET.

Nem szégyellem, az én utam más lett volna, mint az átlag. Társat a saját neemből választottam.

Egy célt tűztem ki magam elé: el kell kerülni az AIDS-t.

Éső volt. Választott partnerem hamarosan meghalt. Nem vádolom őt. A betegségét még akkor szerezte, amikor itthon még hallani sem lehetett a víusról.

Ma, hatévi harc után a család és az elkeseredés vesz erőt rajtam. A pozitív lelettel számomra egy új, egy teljesen más élet kezdődött. Első perctől kezdve egy fájdalmas kiáltás szorult a torkomba:

24 Mások

Nem igaz, hogy az AIDS-nek kell győznie!

Miért kellene a hozzám hasonló fiataloknak a halálos kórral megküzdeniük?

Miért kellene félelemben szeretni?

Miért kellene édesanyáknak a fiaikat, lányukat meghalni látni?

Úgy érzem, magánemberként mindent elkövettem, hogy az én példából sokan tanulhassanak. Hat év eltelt, és lehet, hogy nem történt semmi?... Ma már Magyarországon háromszázan tudjuk. Ma már háromszázan kiáltunk. Már sokan elhunytak közülünk. De nem hall meg senki minket?... Azt hiszik, velük nem történhet meg. Én is azt hittem...

1992. Ma könnyebb lehetne. Ma több esély van a védekezésre. Ma mindenki maga tehet a legtöbbet önmagáért. Ma meg kellene hallani a kiáltást. Ma figyelni kellene az AIDS-fertőzöttekre. Ma talán segíthetnék is őket, hisz nem bűnözök, csak betegek...

1989-ben még lelkesek voltunk. Néhány sorstársammal együtt kezdeményeztük a Pluss, a Magyarországi HIV-pozitívok Segélyező Egyesület létrehozását. Azt hittük, közösen eredményesen képviselhetjük a fertőzöttek érdekeit és felhívhatjuk a figyelmet a megelőzés gyengeségeire, hibáira.

Sok sikerben volt részünk, de néhány nagyon fontos kérdésben a sötét gondol-

kodásmód miatt mintha a középkorban éreztük volna magunkat.

Személyes véleményem:

Ha az AIDS Magyarországon tovább terjed, azért csakis az illetékes egészségügyért és oktatásért felelős szervek, intézmények okolhatók. Az ő hibájuk, hogy a mai napig nincs átfogó, jól megszervezett, folyamatos megelőző munka. Semmilyen stratégiájuk nincs a tényleges prevencióra. Ma Magyarországon az AIDS-szel kapcsolatos problémák tüneti kezelése folyik. Ez egy kapkodó, átgondolatlan és hisztérikus politika. Nem veszi komolyan a külföldről jövő figyelmeztető jeleket és csodálkozik azok hazai megjelenésén.

Ilyen magatartás mellett hogyan várható el az átlagembertől a megfontolt védekezés, a nyugodt reagálás az AIDS-szel kapcsolatos kérdésekre?

Én már nem akarok hallgatni. Magánvéleményemet hatéves tapasztalataim alapján mertem megfogalmazni.

Kik azok a HIV-fertőzöttek?

Két jellemző példát szeretnék megemlíteni. A márciusban megtartott emberi és kisebbségjogi konferencián történt, hogy az AIDS-t három szekcióban is vitatták egy időben. Beszéltek homoszexuális AIDS-esekről, kábítószeres AIDS-esekről, vérkészítménnyel fertőzött AIDS-esekről. A fertőzés módja szerint egyfajta rangsort is felállítottak.

A véletlen és az áldozat a vérvérvény-nyel fertőzött vírushordozó. Ő az, aki együttérzést is megérdemel, bár a közvélemény a gyakorlatban nem érzeti az érintettekkel, sőt velük szemben is diszkriminál. A mesterségesen felállított piramis legalján a prostituált fertőzöttek vannak.

Megjegyzem: Az AIDS vírusa számára teljesen közömbös az áldozat neme, kora, a társadalomban betöltött pozíciója, vallása, szexuális magatartása. A megkülönböztetést csak egyes neves professzorok engedhetik meg maguknak.

Így tett "X" úr is, aki kijelentette: megveti a homoszexuális pácienseit, akik többsége unintelligens, kulturálatlan, 'alacsony értelmi képességű.

Lehet-e jó kapcsolatot kialakítani egy olyan emberrel, aki előítéletektől duzzadva kezeli betegeit?

Ahogy helytelenítjük a romániai magyarság csángókra, székelyekre, magyarokra, ungurokra stb. való széttagolását, úgy óriási hiba a HIV-fertőzött kisebbség előzőekben leírt megkülönböztetése is. Az AIDS-t egységes problémaként kell kezelni!

Ki terjeszti a vírust?

A betegségtől való félelem és a tudatlanság ösztönös reflexeket működtet az emberek többségében. A hivatalos intézkedések is gyakran nem a betegség, hanem azok áldozatai ellen születnek. A legdrasztikusabb állásfoglalások a már ismert háromszáz fertőzött megregulázására irányulnak. Tényleg azt hiszik, hogy ezek az emberek jelentik a legfőbb veszélyt az AIDS terjedésében? Én biztos vagyok abban, hogy a nagy többség igyekszik elkerülni a fertőzés továbbadását. Az illetékeseknek nem a szankcionáláson kellene törni a fejüket, hanem a kiszűrtek megsegítésén, a helyes életforma kialakításához nyújtott segítségen.

A tényleges veszélyt az az ismeretlen számú, akár több ezer AIDS-fertőzött jelenti, aki mit sem tudva saját állapotáról nap mint nap áldozatul ejti azokat, akiket legjobban szeret. Aljas önámítás, gyilkos struccpolitika.

Nem megy el AIDS-szűrésre, mondván: Nem akarok szembenézni esetleges pozitívítással. Az évek során felelőtlenül létesített szexuális kapcsolatairól hogy tud számot adni az illető? Vagy megnyugtatta önmagát: Nem tudtam róla. Mit tett, hogy tudjon róla?

Vita az AIDS-szűrések körül:

Meggyőződéssel vallom, eredményes szűrés csak úgy lehetséges, ha az emberek felismerik önmaguk érdekét és önszántukból vesznek részt a teszteleseken. Számtalan fórumon, magánbeszélgetésen vettem részt. Úgy tűnik, a jelenlegi uralkodó elv a fertőzöttek és azok ismeretségi körének hatósági eszközökkel történő megfigyelése. Kétségtelen, ez a könnyebb irányba tett lépés.

Az elmúlt negyvenhét év gyakorlata, amely nem tekinti felnőttnek és önálló gondolkodásra érettnek a lakosságot.

Sokkal nehezebb szólni az emberekhez. Nehezebb az információkat széles

körben eljuttatni, a részletekre is kiterjedő folyamatos propagandát folytatni. Mindehhez egy jól szervezett marketingmunka kellene, amelyet egy hozzáértő menedzser irányít.

De ki akar itt dolgozni?

Először is a tűzoltás, az elhunytak hozzátartozói pedig még nem rokonai a funkcionáriusoknak.

A kirakat fényesre csiszolt érvekkel van díszítve. Még a külföld is ámulatba eshet előtte. Különben is hamarosan magánvállalkozó lesz a ma AIDS-témában felelősek egyike-másika.

Az alternatív lehetőségről, a név nélküli AIDS-szűrésről hallani sem akarnak. Nem veszik észre, a lehetséges érintettek többsége félelemmel küzd. Sokan tudják: vírushordozónak lenni ma Magyarországon felér egy száműzetéssel. Kell egy jel, egy gesztus, ami bizalmat szül. A hivatalok félnek attól, hogy a nyilvántartások számára elvész valaki. Bizalom bennük sincs a szűrésre jelentkezők iránt. A tét a hatékonyság. Ideje lenne új kapukat nyitni. Választási lehetőséget kell teremteni.

Az egyik budapesti kerületi nemi-gondozóban a név nélküli szűrés lehetőségét (egy van az országban) ismertető szórólap elhelyezését megtagadta a főorvosnő. - Nem akarunk konkurenciát - mondta.

Megáll az ész! Az ötvenedik halottnál tartunk, a tisztelt doktornő, az egészségünk öre konkurenciáról beszél.

Lehetséges-e személyes ambíciók, presztízsokok végett lehetetlenné tenni olyan törekvéseket, amelyek minden öns érdek nélkül a jobbért, mindannyiunkért fogalmazódtak meg?

Halott csend a magyar AIDS-felvilágosítás!

Alig két hete levél érkezett az USA-ból. A magyar AIDS-fertőzöttek kaptak ajándékot. Amerikai óvodások küldték el rajzaikat. A gyermekkezek nagy igyekezettel írták rá minden alkotásra: A László Kórházi AIDS embereknél. Mosolyogva, jó érzéssel lapoztuk a vidám műveket.

Magyarországon azon gondolkodunk, merjünk-e beszélni a 13-14 éves fiataloknak az AIDS-ről. Az USA-ban már az óvodások is találkoznak ezzel a szóval, bár nem tudni, értenek-e valamit a tartalmából.

Szemérmesek és prüdek vagyunk. Még az egyetemi előadáson is kuncogás hallatszik, ha szexuális kérdésekről ejtünk szót. Az amerikai egyetemi hallgató barátnőm mesélte, milyen érthetetlen számúra a mi viselkedésünk. Az Egyesült Államokban a szexualitás és az AIDS mindennapos beszédtema. Természetes része a hétköznapi társalgásnak. A védekezésre hazánkban még az sem kap választ, aki keresi. Általánosságban fogalmazunk, pedig a kérdések konkrétak. Egy-egy szexuális aktus mennyire lehet veszélyes, mit kell tennem az adott érintkezésnél a fertőzés elkerülése érdekében? A szakemberek, előadók által megfogalmazott válaszok vagy latinul szólnak vagy elutasítóak. A kérdés túl

intim, esetleg sérti a válaszoló szépérvét, tehát felelet nélkül marad. Csak az a baj: az élet túlságosan vad és nyers, nem tűri az álszemérmét. Az AIDS viszont szemérmetlen és kíméletlen.

Gyakran hitelt nem érdemlő személyek nyilatkoznak. Sommás ítéleteket fogalmaznak meg és sületlen tanácsokkal látanak el mindannyiunkat. Furcsállom azt is, hogy vezető beosztású egészségügyi dolgozók a nyilvánosság előtt tesznek neveléses kijelentéseket az AIDS terjedésével kapcsolatban, majd négy szemközti beszélgetéseken teljes egyetértésűkről biztosítanak és visszavonják állításaikat.

Érthetetlen az a hisztéria, amely az egészségügyi ellátásban tapasztalható, amikor egy HIV-fertőzöttet kell fogadni. Nem ellátani, csak fogadni. Ha minden alkalommal a minimális higiéniai előírásokat betartanák, akkor nem történhetne meg infekció. Sohasem lehet tudni, melyik beteg hordozza a vírust. Lehet, hogy a páciens maga sem tudja. Következésképpen a kezelőszemélyzet minden vérzéssel járó kezeléskor saját érdekében is körültekintően kell, hogy eljárjon. Az egyén felelőssége itt is kölcsönös és ezért nem igaz az egészségügyi dolgozók fokozott veszélyeztetettségéről hangoztatott állítás. Ennek ellenére sietek hangsúlyozni: Minden vírushordozó köteles közölni pozitívítását kezelőorvosával.

A védekezésben a legcélravezetőbb megközelítés az lenne, ha mindenki abból indulna ki, hogy a másik vírushordozó. Ezáltal a veszélyeztetés mértéke jelentősen csökkenne.

Új módszerekre, új tartalomra, új hangra van szükség a sikeres megelőzés érdekében. Nem lehet egyedüli eszköz az elrettentés, a halállal való fenyegetőzés. Fel kell hívni az emberek figyelmét a tényleges veszélyre, a tévhitekre. Segíteni kell egy félelemmentes, tabuk nélküli szexuális kultúra kialakítását. Természetessé kell tenni az óvszer használatát, megismertetni a biztonságosabb szex fogalmát.

Ma kell felhasználni mindazt az eszközt, amely a rendelkezésünkre áll. Mozgósítani kell médiákat, hirdetményeket, oktató anyagokat szükséges elhelyezni, ahova csak lehet, demonstrációkat kell szervezni.

A sajtót csak a szenzáció érdekli, a társadalmi szervezetek egy része pénztelenséggel küzd, az egészségügy kapkod, az oktatási intézmények elutasítanak...

A mai Magyarországon csak egy valami éber és van talpon: a vírus, az AIDS. Nem kell szeretni az óvszert. Használni kell!

Hat éves küzdelem végére értem. Többet nem írok, nem szólok, nem ostromozom elégedetlenségemmel a hivatalt. Az idő kettőnk közül valakit igazolni fog. Én már fizikailag és lelkileg is meggyengültem. Az AIDS számomra egy baleset. Nem szolgáltam rá. A balesetekre nem szokás rászorgálni. Mindenkiel megtörténhet. Ugye Önök is így gondolják...

... György

PARIS, MON AMOUR

Szeretem Kálmánt. Imádjuk együtt buziskodni. (Ez Kálmán szavajárása, hiába, "magamat kigúnyolom, ha kell".) Ez elentmondásnak tetszik, de, higgyétek el, nem az.

A közös buzulásból rengeteg élményanyagot gyűjtünk. Kapcsolatunk ezáltal válik tartalmasabbá, mélyebbé. Minden évben a Spartacus útmutatásai és javaslatai alapján döntjük el, hová utazunk. Az idén Párizst választottuk, a szerelmesek és a placcok városát.

Egy hűvös szombat hajnalon indultunk el. Délutánra értük el a francia határt. A határ előtti utolsó parking már érzékelte, hogy milyen fantasztikus országba tartunk. A parkingot (és az ott található végét) már rajokban lepték el a kalandra éhes férfiak. A szemünk majd kiugrott, miközben úti elemőzsiánkat majszolgattuk. Innen már csak 500 km Párizs, ideje sietni, ha még látni akarunk valamit a francia főváros szombat esti mulatságaiból.

A szállásunkra kilenc körül futottunk be, mintegy 15 óras utazás után. Hullafáradtan dőltünk be az ágyba. Egy órával később arra ébredtem, hogy Kálmán manipulál rajtam, és legedesebb hangján érdeklődik, nem megyünk-e végre buzulni. Igazat kellett adnom, elvégre Párizsban voltunk.

Egy órával később már kimosakodva úton voltunk a King Night sauna felé. A belépőjegy borsos volt, az atmoszféra nem túl kellemes, a vendégek jellegtelenek, ám az újszerűség lenyűgözött bennünket. Gondolhatjátok, fantasztikus éjszakánk volt. Reggel a szomszéd szobában alvó két fiút lestük meg, ami ismét elegendő stimuláló hatással volt ránk.

"Vasárnap délután a város meghal egy kicsit", írja a nóta, és ez még Párizsra is igaz. Kivéve, ha ismered a Palace-t. Délután 5-től este 9-ig fergeteges diszkózene, az általam valaha látott leggyönyörűbb fiúk adnak itt egymásnak randevút. Nem kell leírnom, mit műveltünk Kálmánnal azon az éjszakán.

Hétfőtől komoly városnézéshez láttunk. Egy gay számára Párizsban kettős gyönyör turistáskodni. Holtfáradtan letámo-lyogsz az Eiffel-toronyról, a Champ de Mars kellemes gypén elheveredve szemlélheted a mindig jelenlévő férfihadat. A Musée des Hommes fíradalmait a Trocadéro-parkban pihenheted ki, és nem kell hozzá nagy szerencse, hogy pillanatokon belül feltűnjön álmaid lovagja. Az Allée des

Cygnen-en is könnyen párodra akadhatsz a Szabadság-szobor és a Radio France megtekintése után. A Louvre fényes termeit járva már a közeli Tuillériák kertjére koncentrálnatsz, ahol a XVIII. század óta a nap 24 órájában vadásznak férfiak férfiakra. A Musée d'Orsay szemet gyönyörködtető, nemkülönben az átellenben lévő rakpart, ahol már április közepétől süttetik magukat többnyire kihívóan lenge öltözetű férfiak. Az Opera melletti rue Ste Anne-ban szépséges gigolók bájain merenghetünk el. S mindez épp annyira hozzátartozik Párizs hangulataihoz, mint Budapesthez a szmog.

Ahogy leszáll az este, úgy válik Párizs mind misztikusabbá, érzékibbé, izgalmasabbá. Ezernyi bár, lokál, diszkó, szauna, mozi nyitja ki kapuit, ami alaposan megterheli az ember pénztárcáját. Egy mozi egy vagy sör 40-50 frankba, egy szauna 80-100 F-ba kerül (1F=15Ft). Mégis van néhány hely, ahová muszáj elmenni, ha már az ember eljutott Párizsba.

A Banque nevű magánklub csak annyiban illik a nevéhez, hogy itt is kiszűrik az embert (60 F a belépő). Ahogy a bankokról elmondható, hogy a pénz székesegyháza, úgy a Banque-ot a szex oltárának nevezhetném. Három szinten zajlik az élet kis videoboxokban, amiket labirintusfolyosókkal kötnek össze. A folyosón kószálva vadásznak a fiúk, majd választottjaikkal visszavonulnak a kabinokba. A hely specialitása, hogy a videokabinok valamilyen formában nyitottak a külvilágra. Tükrök vagy üveglablakok engednek betekintést, az aktívabbak számára kémlelőréseket vagy egy méter körüli magasságban öklömnyi lyukakat vágtak a deszkafalba (ugye érthető, mire gondolok?). A videók jók, a vendégek disztigváltak, a környezet barátságos.

Írnom kell még a Piano Zinc bárról is. Ez sem olcsó (35 F egy jegy fogyasztással), de bőven megéri az árát. Kellemes, oldott hangulatú hely, ahol este 10 után amatőr énekesek lépnek fel zongorakísérettel, kozmopolita hangulatot teremtve. Itt akár magyarul is énekelhetsz, ha viszed a kottádat.

Eljutottunk a Far West szexmoziba is. A Banque-kal ellentétben itt a kollektív örömszerzésen van a hangsúly. A sötét kis videoboxokba gyakran 5-6 ember is bepréselődik, sőt a nagy tombolósban legalább 15 férfi tépte-cibálta egymást.

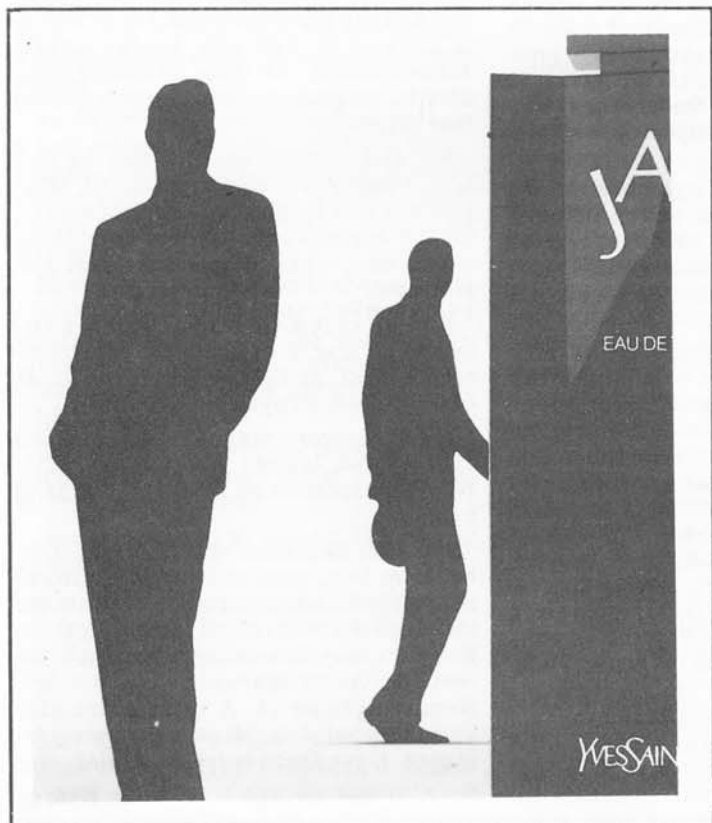
Ha a tárgyhoz szorosan nem is tartozik hozzá, elmesélem Eurodisneylandben tett látogatásunkat, mert volt egy bizonyos gay aspektusa. Szívesen maradtunk volna Párizsban ezen a napon is, de úgy határoztunk, hogy a kultúra oltárán is áldozni kell. Meglepődve tapasztaltuk, hogy aggodalomra semmi ok, itt sem kell egyedül éreznünk magunkat. A gyermeklátogatók és szüleik kivételével ugyanis a férfipárok feltűnően nagy arányban képviseltették magukat.

Lassan közeledett a búcsú nehéz pillanata. Végiggondolva párizsi tapasztalatainkat, beszélnünk kell még az AIDS problémájáról. Párizs - bármilyen fantasztikus is - már nem a régi. Az emberek óvatosabbak, a placcokon inkább nézelődnek, mintsem ismerkednének. Bárhová mentünk is, a belépőjegy árban egy kondom is volt. Senkit nem láttunk, aki ne használta volna. Hallottuk, a gay intézmények nagy részét bezárták, a hajdan híres-hírhedt Bois de Boulogne és Gare d'Austerlitz állandó rendőri ellenőrzés alatt áll, hogy a szabotári szexet eliminálják.

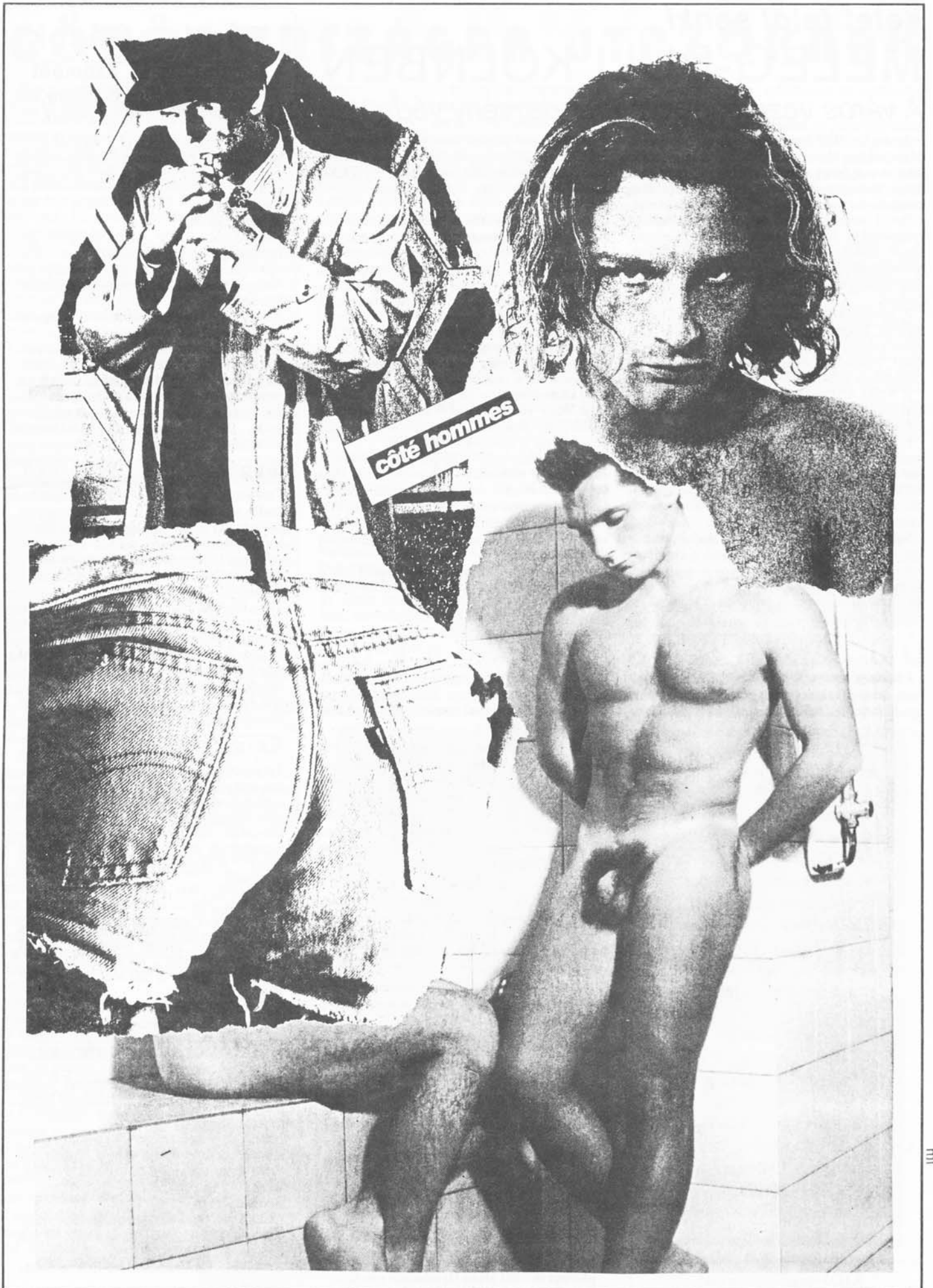
Az utolsó utáni pillanatban, szinte órákkal az indulás előtt, megszánva Kálmán égő szemeit, beleegyeztem, hogy búcsú-szaunázzunk. Így jutottunk el az IDM szaunába, ahol végre aktív résztvevői lettünk egy szexorgiának. Ebből kisebb összecsörrenés lett, mivel véleményem szerint Kálmán túllépte a megengedett határt.

Rossz hangulatban hagytuk el tehát Párizst. Talán jó is így, különben megszokadt volna a szívünk. A francia határig veszekedtünk, majd elhagyva az Igéret Földjét, rádöbben-tünk, hogy mennyire értelmetlen ez a vitatkozás. Kálmán rámemelte könnyáztatta szemeit, s lassan Adyt citálta. "Párizsba eljött egy legény, idegen voi, a csókja, pénze, szegény Charles-om ne szidj meg érte".

Károly

mi

Kelet felől senki

MELEG-BULI KÖLNEN

A város vezetése volt a rendezvény védnöke

Az első, 1989-ben, Kölnben megrendezett Nemzetközi Meleg Röplabda Verseny olyan sikeres volt, hogy ebben az évben a Janus nevű kölni, meleg röplabdacsapat június 5-től 8-ig megszervezte a második ilyen találkozót. Körülbelül hatszáz játékos és számtalan néző jött negyvenkét (sajnos csak nyugat-)európai, észak-amerikai és ausztráliai városból a Rajna-vidéki metropolisba röplabdázni, a játékokat végignézni és természetesen egy jó nagyot bulizni.

A rendezvényt közpénzek bevonása nélkül sikerült lebonyolítani. A város vezetése sem akart kimaradni ebből a nagyszabású attrakcióból. Vállalták a verseny védnökségét és rendelkezésre bocsátották a sportcsarnokot.

A Kölni Közlekedési Vállalat erre az időre leszállított áru, erre a négy napra érvényes bérletet hozott forgalomba.

Hála a reklámkampánynak és az alapos szervezési munkának, a kölniek annyira magánszólást ajánlottak föl, hogy egy sportolónak sem kellett szállodában vagy panzióban megszállnia, így a kiadások az útiköltségre korlátozódtak.

Sok meleg szórakozóhely is részese kívánt lenni az eseményeknek, meghívták a sportolókat és a vendéglátókat egy-egy ingyen italra és ingyen belépőket osztogattak. A bevételeket és a számos adományt átutalták a kölni AIDS-segély számlájára.

A megnyitót péntek este a botanikus kert szecessziós stílusú pavilonjában tartották. Az ismerkedési esten fellépett a Triviatas, a kölni meleg férfiak kórusa, utána hajnalig tartott a diszkó.

Szombaton és vasárnap nappal a játékokat tartották meg, este a számtalan program között lehetett válogatni. Volt itt sportoló-diszkó, sportoló-bál, a legjobb sportoló megválasztása vagy csak sima buli.

Hétfőn délelőtt a főpályaudvar klasszicista stílusú volt vórtérmet építtettek át és itt adtak közös reggelit a résztvevőknek.

Ezután következett a zárórarendezés, egy belvárosi hídfő alatt megrendezett transzvesztita show és a szabadtéri diszkó. Mivel ezt a bulit közterületen rendezték, sok olyan járőrelő is részt vett rajta, akik heteroszexuálisok voltak, de élvezték a hangulatot és együtt szórakoztak a homókkal.

Minden szervezési hiányosság ellenére – mert ilyen is előfordult – a verseny nagy siker volt. A következőt még nagyobbra és tökéletesebbre akarják szervezni. Talán addigra már kelet-európai csapatok is alakulnak, amelyek részt vehetnek ezen a lassan hagyományossá váló találkozón.

Nem árurolom el, hogy melyik csapat lett a győztes, mert az a legkevésbé érdekes az egészből.

ÚJ TÁRSASÁG ALAKUL

A melegség, a melegség megélésének, vállalásának problémái, kérdései, küzdelmei olyan dolgok, amelyeket nehéz egyedül megoldani. Nyilván a melegségnek is több formája

van, de minden irányzatnak megvan a saját megoldandó feladata. Egy más megismerésére, ezen keresztül segítségére van szükségünk, amit társaságunk megalakításával, működtetésével tudunk megvalósítani.

Gondolva a lelki dolgokra, kiveteltségre, meg nem értésre – amely kemény krízisek elé állítják korunk és társadalmunk homoszexuálisait – vannak köztetek sokan hitüket és melegségüket összegegyeztetni nem tudók, örök büntületben vagy fel nem szabadultságban élők, hitet, támpontot, kapaszkodót, sorstársakat keresők. Nektek, akik ilyen vagy olyan módon lelki hiányt szenvedtek, kötelességetek megkeresni, megismerni, felépíteni ezt a társaságot.

Egy olyan társaságot, amelyben feloldva a gátlások és a konvenciók alól, lehetőségek van kibontakozni, minden fenntartás nélkül magatokat adni, mert ez minden társadalmi, vallási, egyházi ideológiától és mentalitástól mentes övezet, de ha valakinek hitbeli problémája adódik, itt az is megoldásra talál.

Elterjedt nézőpont köztünk, hogy a meleg nem kisebbség, és a gétóztatás senkinek meg nem engedhető, ugyanakkor figyelembe kell vennünk, hogy társadalmunkban személyiségi jogainkat figyelembe sem veszik, teljesen lehetetlen a helyzetünk. Egyébként is elég sokféle támadásnak vagyunk kitéve.

Össze kell fognunk, hogy meg tudjuk védeni magunkat, ki tudjuk harcolni jogainkat, le tudjuk küzdeni a velünk szemben tanúsított fenntartásokat, hamis előítéleteket. Véget kell vetnünk ennek a hülye, embertelen tradíciónak!

Hiszen egyébként nehezebb vállalni, elviselni ezt az igazából csodálatos dolgot, a melegséget. Híven magunkhoz, egy meleg, közvetlen légkörben kell élnünk és ebben mindnyájan érdekeltel vagyunk.

Ha igaz megértő barát illetve társaság emberséggel, segítséggel teli barátságát nem utasítod vissza, akkor jelentkezz ANTOINEL jellegére. (Az érdeklődők a szerkesztőségünk címére írjanak. A leveleket mi továbbítjuk.)

Vándor-Mások

Augusztus 1., szombat

Találkozás: 7 óráig a Batthyány téri HÉV végállomáson a III. vágány végében.

Útvonal: Szentendre - Asztal-kő - Vörös-kő - Zánkói-rét - Barát-halom - Nagy-Villám - Visegrád - Nagymaros.

Táv: 20 km.

Szint: 830 m.

Költségek: HÉV menetjegy Szentendréig, helyi közlekedés a HÉV-től, dunai átkelés, vonatjegy Nagymarostól Budapestre, belépők Visegrádon.

Érkezés: 18 óra 20-kor Budapest Nyugati pályaudvarra.

Az augusztus 20.-i munkarendváltozások miatt az alábbi túrát, a korábbi lapszámunkban meghirdetett szombat helyett 30-án vasárnap járják végig a vándorok. Tehát nem sajtóhiba a következő dátum.

Augusztus 30., vasárnap

Találkozás: A 7 óra 10-kor Szobra induló vonatnál, Budapest Nyugati pályaudvaron. (Előre megváltott menetjeggyel!)

Útvonal: Nagymaros - Hegyes-tető - Törökmező - Kőspallag - Kisinóc - Királyrét.

Táv: 22 km.

Szint: 760 m.

Költségek: Vonatjegy Nagymaros-Visegrád állomásig és Kismarostól hazáig, valamint erdei vasút Királyrétről Kismarosra.

Érkezés: 18 óra 20-kor Budapest Nyugati pályaudvarra.

Szeptember 26., szombat

Találkozás: A 8 óra 30-kor Sturovóba induló vonatnál, Budapest Nyugati pályaudvaron (Előre megváltott menetjeggyel!)

Útvonal: Királyrét - Újpest forrás - Spartacus kh. - Béla-rét - Nógrád (vár) - Róka-hegy - Szokolya MÁV állomás.

Táv: 22 km.

Szint: 680 m.

Költségek: Vonatjegy Kismarosig és Szokoljától haza, valamint erdei vasút Kismarostól Királyrértig

Érkezés: 19 óra 30-kor Budapest Nyugatiba.

A túránál a résztvevők igénye szerint rövidítési lehetőség van.

Október 25., vasárnap

Találkozás: A 7 óra 15-kor Esztergomba induló vonatnál, Bp. Nyugati pályaudvaron. (Előre megváltott menetjeggyel!)

Útvonal: Esztergom vasútállomás - Vörös kereszt - Diós völgy - Barát kút - Püszentlélek - Két bükkfa nyereg.

Táv: 17 km.

Szint: 570 m.

Költségek (teljes áron): vasút 128, plusz autóbusz 48, plusz HÉV 48, az összesen 224 forint.

Érkezés: kb. 16 óra 30-kor a Batthyány térre.

AIDS-segélyszolgálat:
Bp., XI., Karolina út 35/B.
Tel.: 16-69-283
Az ajtón: O.H.V.I. tanácsadás.
Nem kérnek nevet és címet sem a vérvételkor, sem később.
Nem kutatnak a barátok után rendőri módszerekkel.
Itt, ha a vizsgálat eredménye pozitív, akkor is névtelen marad a páciens.
Ingyenes, gyors, jelíges tesztvizsgálat, tanácsadás.
Rendelési idő:
hétfő 17-19 óráig
szerda 17-19 óráig
péntek 10-12 óráig
Működteti a HOMEROS és a LAMBDA BUDAPEST, tehát a két homoszexuális, érdekvédelmi egyesület.
Itt nem kell senkinek félnie.
Ide mindenki nyugodtan eljöhét szűrésre.
AIDS-segélyszolgálat.

GÖRÖGORSZÁGBA UTAZÓKNAK

Nyugodtan utazhatsz az egykori Jugoszlávia-n keresztül busszal, némi térd- és nyakzsibbadáson kívül más veszélynek nem teszed ki magad. Az autós változat is járható (inkább, mint Románián és Bulgárián keresztül), de itt számítani kell a sokféle hatóság packázására. S nem árt előre kitalálnod, hogy mit fogsz tenni, ha nem kapsz üzemanyagot. Elegendő keményvaluta mindenképp legyen nálad.

Görögországon belül is busszal utazz! A vasút leginkább sztrájkol, ha meg véletlenül jár, elképesztő késéseket produkál. A busz viszonylag pontosabb (egy óránál többet csak igen nagy távolságok esetén késik) és mindenhová elvisz (pl. a Meteórakra is trikalai átszállással, mégha erről egyetlen turistainformáció sem tud).

Athénban csak nagy melegre számíts, nagy meleg életre ne! A meleg bárók többségét nem kizárólag homoszexuálisok látogatják. Homo pornót játszó mozi nincs, viszont meg fogsz lepődni, hogy a hatalmas női bájukat ígérő plakátok hány meleget csábítanak egy kis filmnézésre és a mozi folyosóján és vécéjében még sok minden egyébbe.

Az egyetlen kifejezetten meleg szaunában nincs kitéve árlista, ha nem figyelsz oda, méregdrága kabint kapsz a jóval olcsóbb szekrény helyett, azt is csak két és fél órai használatra. Az idő lejáta után az árát ismételtelen felszámolják. Egy ilyen szobáskában sok mindent lehet ugyan csinálni, de áráért szállodai szobát is kaphatsz egész éjszakára. A szaunában minden korosztály képviselteti magát. Fájdalom, a legtetszesebb külsejű fiatalok készségessége "munkaköri kötelesség" és arányos a szolgáltatásukért nyújtott anyagiakkal. Külön ismertetőjelük egyébként a fürdőnadrag és a "nem kincstári" törülköző.

Athén egyedülálló attrakciója (az Akropoliszon kívül) az Omonia aluljáróban lévő vécé. A piszoárok mellett táncarként felsorakozó, farkukat egy ütemre verő helybéliek látványa örök emléke lesz az erre tévedő turistának.

A homoszexuálisok nemzetközi hírvé Mekkája egy kis sziget az Égei-tengeren, Narcisusz szülőhelye: Mikonos. Nem ritka látvány itt az utcán kézenfogva sétáló, a strandon ölelkező, csókolózó meleg vagy lesbikus pár. A hely egyébként vakító fehér házaival az egyik legszebb, legfelkapottabb és emiatt talán legdrágább fürdőhely egész Görögországban.

Ha Mikonoson vagy, strandolni is fogsz. Ha még nem érted, miért Mekka a Mekka, a Super Paradise Beach-en rá fogsz jönni. (Vagy legkésőbb a mellette lévő zezugos sziklák között.) Homoszexuálisok százai napoznak, fürdenek itt; fürdőruhában vagy anélkül, egyedül, párban vagy társasággal. Amerikaiak, angolok, németek, olaszok, svédok és hollandok. Görögök alig. Helyenként eltévedt heteroszexuális párok feszenegnek, másnap már valahol máshol telepednek le. A partszakasz szélén maroknyi lesbikus csoport.

Az öblbe délelőttönként a központból hajó visz, de eljuthatsz oda a sűrűn közlekedő busszal is Platy Yalos-ig, majd onnan

elmerülésig zsúfolt vidám kis lélekvesztővel, esetleg bérelt mopeddel, vagy hosszabb gyaloglósétával. Az apró kavicsokkal borított öböl vize kristálytiszt. Szélén búvárkodásra alkalmas sziklás sáv. A semmittevés kényelmét fokozandó, 400-400 drachmáért (kb.200 Ft) bérelhetsz napozóágyat és napernyőt. Van továbbá tiszta vécé, édesvízű zuhany és méregdrága étterem.

A csendre és a pihenésre vágyók már kora délelőtt megjelennek. A többség, enyhén másnaposan, dél körül érkezik, felkavarva az addig szolidan unatkozó öböl békéjét. Mindenki igyekszik megszokott helyét elfoglalni. Megindul az élet, új ismeretségek kötődnek, "régi" barátok cserélik ki előző napi élményeiket. Majd egyre többen indulnak sétálni az oldalsó sziklás partszakasz felé...

A helyszín: negyed népligetnyi kopár sziklás fennsík, néhány gyíkkal és mintegy húsz-harminc sétálgató, esetenként hiányos öltözötű, szexes éhes férfival. A térség közepén apró romos kőház. Ritkán elhagyott. A koreográfia ismerős: először bátortalan szemelés, majd egymás bizonytalan kerülgetése. Mire testközelségbe érnétek, rendszerint megjelenik egy taszító külsejű harmadik, vagy ha a partmenti szikla tövében ülsz, állsz, fekszel; jön egy hajó. Egyszerűbb, ha hozzászoksz: intim együttléteknek itt nincs tere. A kőház környékén mindig látni csellengő, a tengert vagy az eget elmélyülten szemlélő alakokkal. Ok arra várnak, hogy elkezdődjön a következő jack-off party. Aztán "megindulnak a kövek". Mindenki, aki a környéken van, odarohan. Ha előbb nem, most túlteszted magad olyan

apróságokon, hogy odalátni-e az útról vagy a hajóról.

Komoly tartós kapcsolat itt nem jön létre. Amit elérhetsz: egy kis kézimunka, orgasmus, egy vagy több, számodra nem túl hátrányos külsejű másikkal. Nincs bemutatkozás vagy beszélgetés, legfeljebb apró biccentés és mosoly legközelebb a strandon.

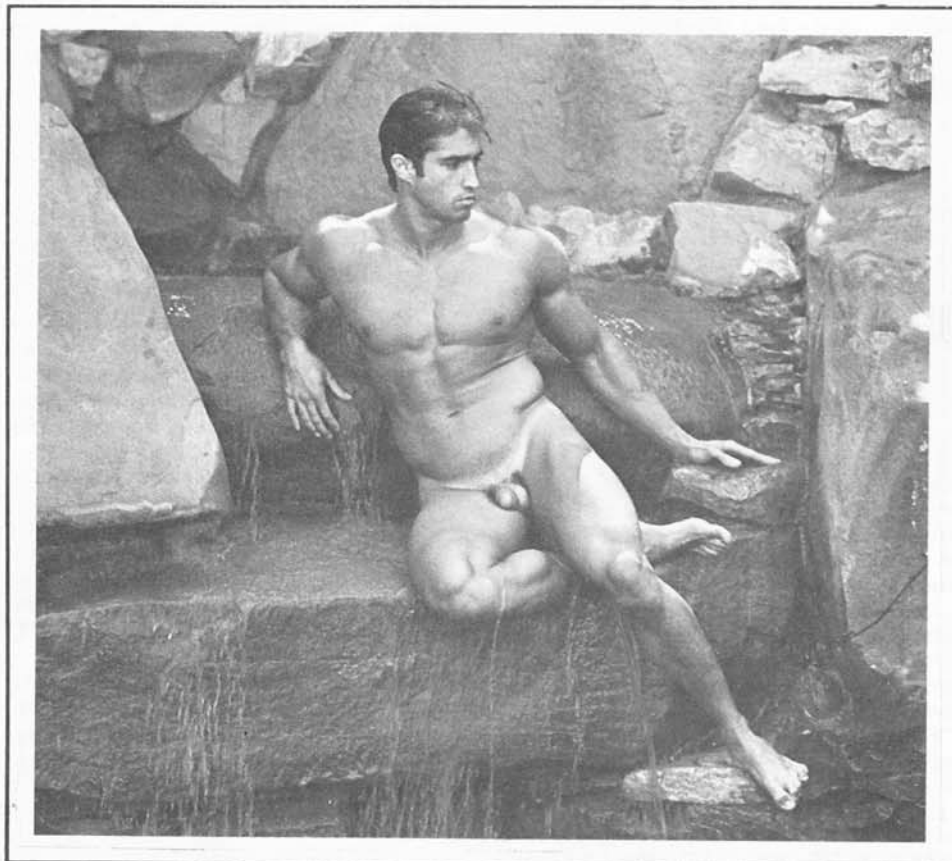
Mikonoson a nap hamar végetér. A strandról sietve indul haza a nép, hogy még időben elkészüljön az esti programhoz. E célra számtalan szórakozóhely kínálja magát. A Spartacus útmutatásai ezen a téren nem egészen pontosak. A megjelölt helyek többségében szexuális érdeklődésüktől függetlenül mindenki betéved, mindössze négy, egymás hegyén-hátán lévő olyan diszkó illetve söröző van, amelyikbe ritkábban toppan be vegyespáros. Ezeket legegyszerűbb módon úgy találhatod meg, ha feltűnés nélkül követsz egy bennfentesnek tűnő meleg társaságot.

A bárókban találkozhatasz mindazokkal, akiket napközben is láttál kevésbé felöltözve. A pucc egyébként nem divat, sem a kiugróan elegáns, sem a kihívó öltözék nem menő. Szolid trópusi viselet az általános.

A kapcsolatkeresés egy alternatív módja: séta a város jelképeként nyilvántartott Parapartiani-templom környékén. Az itt zajló események kezdési időpontja éjjeli körülré tehető, de természeténél fogva ez erősen függ a díszkivilágítás kikapcsolásától.

Érezd magad jól Görögországban! Fedezd fel, vedd észre egyéb szépségeit is!

- if -

NEM IGAZ!

Jól pofára eszem az Angyal bárral kapcsolatban. Azt mondták, ne menjek oda, mert az ajtón úgyis azt fogom látni, hogy...

Nem from le, hogy mit, mert nem igaz. Én jártam pórul, mert felültem a pletykának, és több mint egy héten keresztül lemaradtam jó pár kalandról. A nyavalya törje a pletyakraélokot!

A bár Igenis nyitva van, és aki nem tudná, az V. kerületi Semmelweis és a Gerlóczy utca sarkán található, bejárat a Gerlóczy utca felől. Nyitva 22 órától hajnalig, amíg szórakozni, sétálni vágyó tömegek korzóznak belső folyosóin, termeiben, stb., stb. Belépő továbbra is 150 forint, műsor csütörtökön és vasárnap éjféltől. Szünnap hétfőn, kedden és szerdán.

Téves az Arizona bár lapunkban megjelent telefonszáma... Dehogy írjuk le még egyszer! Sokan mutatnák megint lapunkat: tessék itt van ez az ökörség. Inkább írjuk a pontos számot: 112-76-63. Nem túl könnyű szám, senki ne bizon a fantáziájában (mint ahogy tette szerkesztőnk, megfélemezve közben bevenni a napi Cavinton adagját). Aki nek szüksége van rá, véssé papírra, ha nem akar hóna alatt állandóan egy MÁ-SOK-kal járni. A bárral kapcsolatban leírt egyéb információink helyesek

voltak, de úgy illik, hogy azokat is megismételjük: a bár a VI. kerületben a Nagymező utca 24-ben található. Nyitva 22 órától reggel 6-ig. Belépő 150 forint.

Nem igaz, amit a Darling bárba járók állítanak, hogy mi mindent megteszünk az üzlet megbuktatásáért. Mire végre kinyomoztuk, mi a baj, két hónap is eltelt: lapunkban önkényesen lerövidítettük a nyitvatartásukat. (A szerkesztőnek mindenképpen emelnie kellene a Cavinton adagját. Ha így megy tovább, az oldalakat is összecseréli.) A rossz nyitvatartási időt ez esetben sem írjuk le még egyszer. Ime a jó: este 7 órától, azaz hét órától, másképpen 19, tehát tizenkilenc órától, úgy nagyjából hajnali 5-ig vannak nyitva, azonban még senki nem panaszkodott rájuk, hogy kilökdösték volna a vendégeket, menjenek már haza lefeküdni. Találhatók az V. kerületi Szép utca 1. szám alatt. Belépődíjat nem kérnek, reméljük, ezt a jó szokásukat továbbra is megtartják.

INFO-DECENTRUM

Ha érdeklődsz az alternatív kiadványok, fanzinek iránt, az összes ilyen magyar nyelven megjelenő anyagot megtalálhatod egy helyen, az INFO-DE-

A Mystery bárral kapcsolatban szerencsére nem közöltünk téves adatot, nem hallottunk meleg körökből rosszindulatú pletykákat (a házban lakók pizskálódásait itt most nem említjük), de ha ezen nemes és neves listáról véletlenül lemaradnának, egyesek még ebből próbálnának kikövetkeztetni valamit. Így inkább jöjjön a címük. Ki tudja, hátha van valaki, aki most ismerkedik a meleg élettel, keresi a pesti helyeket (a szerkesztőnknek is talán egy ilyen ifjú serkentőszert kellene, nem pedig a Cavinton) szeretne válogatni. Tehát figyelj Te Ifjú, aki most merészkedsz ki először a buja, meleg pesti éjszakába: a Mystery bár az V. kerületi Nagysándor József utca 3. számú házban találod. Este 9-től hajnali 4-ig tartanak nyitva. Telefonszám: 112-14-36. Ja: belépő itt sincs.

A Homeros Egyesülettől is telefonáltak, adjuk már le a fogadóórjukat, címüket. Ime: kedden este 6-tól 8 óráig, csütörtökön szintén ebben az időben, de akkor társkereső szolgálat is működik az irodában és pénteken délelőtt 10-től 12 óráig várják az érdeklődőket. Címük: I. kerület, Jégverem utca 6. I. emelet 6. Telefonszám: 20-17-333.

Új, lapunkat is árusító üzletek

nyitnak Budapesten. Az Intim Lapüzlet és Videotéka, amelyik a VII. kerületi Dob utca 17-ben lévő szexshopot üzemelteti, a Nyugati Pályaudvar Nyugat Áruházában Erősz Szexshop néven; a VIII. kerületi Rákóczi út 69. szám alatt, közel a Keleti Pályaudvarhoz Vénusz Lapüzlet-CD Center néven nyitott új üzletet. Aránylag kevesen tudják, hogy a cégnek a VIII. kerületi Salétrom utca 1.

szám alatt, a Rákóczi tér sarkán is van egy üzletháza. Működésüknek még ezen kívül egy Intim Csomagküldő Szolgálatot is, ennek címe: 1367 Budapest, Pf. 26.

A cég vezetője megígérte, hogy nemcsak a Dob utcai üzletükben, hanem a felsorolt többi helyen is kapható lesz a MÁ-SOK aktuális számain kívül az eddig megjelent újságok teljes sorozata.

A MÁ-SOK MEGVÁSÁROLHATÓ

a Mystery bárban (Bp. V., Nagysándor József utca 3.) Darling bárban (V., Szép utca 1.) Angyal bárban (V., Semmelweis-Gerlóczy utca sark), Arizona mulató (VI., Nagymező utca 24.)

A Szent István körút és a Sallai Imre utca sarkán, a posta előtti könyvtárusnál, ezentúl a szexlapokat is árusító üzletekben, a VII., Dob utca 17-ben (itt a régebbi példányok is kaphatók), az V., Tanács körút 14-ben és a Homeros egyesület irodájában, (Bp. I., Jégverem utca 6. I. e. 6.)

Budapesten húsz nagyobb utcai újságárusító helyen is kapható a MÁ-SOK: Párizsi udvar, Váci u. 10., Petőfi S. u. 17., Kígyó u. aluljáró, Déli pu. lapüzlet, Marx tér üzlet, Baross tér üzlet, Skála áruház, Bajcsy-Zs. út 76., Nagyvárud tér Metró, Kálvin tér 1., Újpesti aluljáró, Szabadsajtó u. 6., Batthyány tér Metró, Flórián áruház, Kispesti Centrum áruház, Szt. István krt. 25., Újpest, Titó u. hírlapbolt, Hegedűs Gy. u. lapüzlet, Mexikói út, hírlapbolt.

Kapható még a mások a Faragó & Stahorszky kiadó terjesztésében a Központi üzletükben a Vers Pálné utca 30 szám alatt, továbbá Erzsébeten a Prieszol utcában, Csepel Csillagtelepen a Vénusz utcában, Dunakeszin a benzinkúti áruházban, Albertirsán a piactéren.

A MÁ-SOK Budapesten kívül az ország 34 városában is megvásárolható. Ezek pontos címeit az alábbiakban közreadjuk.

BAJA, Kunfi Zs. u. 1. 1. sz. hírlapbolt; BÉKÉSCSABA, Andrássy u. 67. hírlapbolt; BÉKÉS, Széchenyi tér 8., hírlapbolt; DEBRECEN, Csapó utca 100. hírlapbolt; DOMBO-

VÁR, Hunyadi téri hírlapbolt; DUNAÚJVÁROS, Dózsa György utca 3. hírlapbolt; EGER, Széchenyi utca 20. hírlapbolt, Felner Jakab utca 1. hírlapbolt; ESZTERGOM, Rákóczi tér 1. hírlapbolt; GYÖNGYÖS, Kossuth utca 4. hírlapbolt; GYŐR, Hermann Ottó utcai vásárcsarnok; HATVAN, Horváth Mihály utca 5. hírlapbolt; HÓDMEZŐVÁSÁRHELY, Andrássy utca 10-12. hírlapbolt; KAPOSVÁR, Fő utca 23. hírlapbolt; KECSKEMÉT, Petőfi Sándor utca 16. hírlapbolt; KESZTHELY, Fő téri hírlapbolt; KOMÁROM, vasútállomás; MISKOLC, Szent György utca, Andrássy utca, Árpád utca 2. (szolgáltató ház), Ady Endre utca (Hungária Biztosító), Árpád utca 46. hírlapbolt Kiss Tóbornok u. 30. hírlapbolt, Széchenyi u. 6. hírlapbolt, Szemere u. 2. hírlapbolt; MOSONMAGYARÓVÁR, Kormos lakótelepi hírlapbolt; NAGYKANIZSA, Lenin utca 1. hírlapbolt; ÓZD, Gzújtó utcai sarak, Iv. u. 7., Vasvári utca Centrum Áruház; PÉCS, főpályaudvar, Lenin tér hírlapbolt; SALGÓTÁRJÁN, Erzsébet téri hírlapbolt; SÁROSPATAK, MÁV utasállomás, Rákóczi u. 47., Zrinyi u. 38.; SIÓFOK, Fő téri hírlapbolt; SOPRON, Széchenyi téri hírlapbolt; SZEGED, Kőrász utcai hírlapbolt; SZÉKESFEHÉRVÁR, Benke Ferenc út 25/a és Fő utca 9.; SZOLNOK, Kossuth L. u. 18. és Ságvári krt. 59. hírlapbolt; SZOMBATHELY, Kőszegi utcai hírlapbolt; TATABÁNYA, Ságvári E. utca 3., hírlapbolt; VÁC, Széchenyi utcai hírlapbolt; VESZPRÉM, Kossuth utcai hírlapbolt; ZALAEGERSZEG, Kossuth utca 32., hírlapbolt;

Lapunk a szerkesztőség címén is megrendelhető.

CENTRUM-ban. A DECENTRUM-ot autonóm fiatalok működtetik non-profit alapon. Itt beszerezhető a Feminista Hálózat lapja, az Anarchista Újság, a Phralipe című cigány irodalmi folyóirat, az Ordító Egér című zenei kiadvány és nem utolsósorban a Mások. Ha érdekel a megszokottól eltérő szemlélet, ha kilógsz a sorból menj az INFO-DECENTRUM-ba, ahol biztosan találsz valami neked valót.

Cím: 1139 Budapest, Forgách utca 18. Nyitva minden pénteken 17-től 20 óráig.

ILGA tagság

Ha van olyan egyesület vagy magánszemély, aki tagja kíván lenni a Nemzetközi Leszbikus és Gay Szövetségnek (International Lesbian and Gay Association), írjon szerkesztőségünk címére. Az érdeklődők számára belépési nyilatkozatot tudunk adni, amely szükséges a tagfelvételhez. Az ILGA tagjává válhat bárki, aki elfogadja a szervezet alapszabályát és befizeti az évi tagdíjat. Beléphetnek egyesületek (olyanok is, amelyek hivatalosan nincsenek bejegyezve saját hazájukban) és magánszemélyek is.

13999 BUDAPEST
Pf. : 701 / 759

HU ISSN 1215-0134

Információs, érdekvédelmi,

kulturális folyóirat.

A Lambda Budapest

Baráti Társaság kiadványa.

Megjelenik havonta.

Főszerkesztő: Takács B. Gábor

